

Worship
God
In
Spirit & Truth

Ράντολφ Νταν

BibleWay Publishing

Επίκαιρες Βιβλικές Μελέτες

Ο στόχος της BibleWay Publishing είναι να κάνει διαθέσιμα μαθήματα Βίβλου σε όποιον ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για τον Θεό και το θέλημά Του. Είναι η μη κερδοσκοπική Βιβλική διακονία του Randolph Dunn.

Τα μαθήματα μπορούν να μελετηθούν διαδικτυακά, στις τάξεις, με το Zoom, να ληφθούν σε ψηφιακή συσκευή, να σταλούν με email, να εκτυπωθούν ή να χρησιμοποιηθούν από άτομα, ομάδες ή εκκλησίες στη Βιβλική εκπαιδευτική διακονία τους. Χρησιμοποιώντας αυτά τα μαθήματα με αντιγραφή, λήψη, αποστολή email ή εκτύπωση, συμφωνείτε να μην τροποποιήσετε, προσθέσετε ή αντικαταστήσετε το περιεχόμενο οποιουδήποτε μαθήματος.

Το BWP συνιστά να μελετάτε την Αγία Γραφή σας για να προσδιορίσετε την ακρίβεια των όσων αναφέρονται σε αυτά τα μαθήματα ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή. Τα σχόλια και οι διδασκαλίες των ιεροκήρυκων, των λειτουργών, των ποιμένων, των ιερέων και των ραβίνων είναι η κατανόηση των συγγραφέων και δεν είναι ισοδύναμα με την θεόπνευστη Βίβλο.

Θα πρέπει πάντα να επαληθεύετε όλα τα σχόλια, τις απόψεις και τις διδασκαλίες αφού είναι ΔΙΚΗ ΣΑΣ ευθύνη να αναζητάτε, να γνωρίζετε και να κάνετε το θέλημα του Θεού.

Για να ελέγξετε την αλήθεια οποιασδήποτε διδασκαλίας, διαβάστε διάφορες μεταφράσεις της Γραφής, συμβουλευτείτε λεξικά και λεξικά της Αγίας Γραφής για να μάθετε τη σημασία άγνωστων λέξεων ή φράσεων. Να είστε προσεκτικοί όταν αποδέχεστε τους ορισμούς του λεξικού, καθώς οι έννοιες των λέξεων και των φράσεων αλλάζουν με την πάροδο του χρόνου. Επίσης, πολλές ελληνικές λέξεις έχουν διαφορετικές σημασίες που μπορούν να μεταφραστούν σε μία αγγλική λέξη που μπορεί να παραμορφώσει την αρχική σημασία.

Είθε να επιτρέψετε στον Θεό να σας καθοδηγήσει στη μελέτη του Αγίου Λόγου Του, της Αγίας Γραφής.

Λατρεύετε τον Θεό Εν Πνεύμα και Αλήθεια

Μάθημα 1

Λατρεία Γενικά

Οι περισσότεροι άνθρωποι, αν όχι όλοι, τώρα και σε όλη την αρχαιότητα έχουν λατρέψει μια οντότητα. «Ο πρωτόγονος άνθρωπος φοβόταν όλες τις εκδηλώσεις εξουσίας. λάτρευε κάθε φυσικό φαινόμενο που δεν μπορούσε να κατανοήσει. Η παρατήρηση ισχυρών φυσικών δυνάμεων, όπως οι καταιγίδες, οι πλημμύρες, οι σεισμοί, οι κατολισθήσεις, τα ηφαίστεια, η φωτιά, η ζέστη και το κρύο, εντυπωσίασαν πολύ το διευρυνόμενο μυαλό του ανθρώπου. Τα ανεξήγητα πράγματα της ζωής ονομάζονται ακόμη «πράξεις του Θεού» και «μυστηριώδεις εκπτώσεις της Πρόνοιας».¹

«Είναι γνωστό ότι πεντακόσιες έως εξακόσιες τέτοιες φυλετικές μονάδες είχαν τη δική τους ανεξάρτητη ιστορία κοινωνικής και θρησκευτικής ανάπτυξης... σε πλήρη απομόνωση η μία από την άλλη, εκτός από περιστασιακές περιθωριακές επαφές στα όρια των εδαφών τους. Σε όλες τις φυλές της Αυστραλίας, χωρίς εξαίρεση, υπάρχει μια πίστη σε μια Υπέρτατη Δύναμη, η οποία είναι η πρώτη αιτία όλης της δημιουργίας.»²

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι είχαν τον Ρα, τον θεό του ήλιου τους, και τον Όσιρι, τον θεό του κάτω κόσμου, ενώ η Βαβυλώνα, η Ελλάδα και η Ρώμη λάτρευαν μυθολογικούς θεούς.

Σήμερα ένα σημαντικό μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού αποτελείται από Χριστιανούς, Εβραίους και Μουσουλμάνους που λατρεύουν τον Θεό ή τον Ιεχωβά, τον Θεό του Μωυσή και του Αβραάμ, ή τον Αλλάχ, τον Θεό που λατρεύουν οι Μουσουλμάνοι. Υπάρχουν κολοσσιαίες διαφωνίες μεταξύ και μέσα σε καθένα από αυτά. Ένα άλλο σημαντικό μέρος του κόσμου προσκολλάται σε πεποιθήσεις όπως ο Βουδισμός και ο Ινδουισμός. Ωστόσο, υπάρχουν και άλλα, όπως στα πρωτόγονα έθνη που έχουν τις διαχρονικές «πνευματικές» πεποιθήσεις τους.

Αυτά τα παραδείγματα υποδεικνύουν ένα θεμελιώδες χαρακτηριστικό του ανθρώπου που υπήρχε από τη δημιουργία, την επιθυμία να αποτίσουμε φόρο τιμής και να λατρεύουμε κάποια οντότητα.

Η στάση της καρδιάς του ανθρώπου είναι πιο σημαντική για τον Ιησού δήλωσε: «Θα αγαπήσεις τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο σου το μυαλό. Αυτή είναι η μεγάλη και πρώτη εντολή. Και μια δεύτερη είναι παρόμοια: Εσύ θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου από αυτές τις δύο εντολές εξαρτάται όλος ο Νόμος και οι Προφήτες» (Ματθαίος 22:37-40). Αργότερα ο Ιησούς είπε μια νέα εντολή: «Σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον: όπως εγώ σας αγάπησα, έτσι και εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλον» (Ιωάννης 13:35).

«Θεωρήθηκε [η καρδιά] ότι ήταν η έδρα των συναισθημάτων, των παθών και των ορέξεων και αγκάλιαζε ομοίως τις διανοητικές και ηθικές ικανότητες - αν και αυτές αποδίδονται αναγκαστικά στην ψυχή(The International Standard Bible Dictionary).

Το ένα είναι να αγαπάς τον Κύριο Θεό με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο το μυαλό σου, ολόκληρο τον άνθρωπο, επομένως μια ζωντανή θυσία. Αλλά όπως μας έδειξε ο Ιησούς, η αληθινή λατρεία κατευθύνεται στον Θεό από αγάπη και λατρεία που υπερβαίνει την εκτέλεση κάποιας εξωτερικής πράξης ή τελετουργίας.

Ερωτήσεις

¹urantia.org/en/urantia-book-standardized/paper-85-origins-worship

²alislam.org/library/books/revelation/part_3_section_2.html

1. Τα ιστορικά αρχεία αποκαλύπτουν ότι από την αρχή η ανθρωπότητα λάτρευε κάποια οντότητα.
T. ___ F. ___
2. Υπάρχουν τεράστιες διαφορές μεταξύ και εντός όλων των διαφόρων θρησκειών.
T. ___ F. ___
3. Οι μεγαλύτερες εντολές είναι
 - a. ___ Αγαπήστε τον Θεό
 - b. ___ Αγαπήστε τον πλησίον
 - c. ___ Αγαπάτε αλλήλους
 - d. ___ Όλα τα παραπάνω
4. Η καρδιά του ανθρώπου είναι η έδρα των συναισθημάτων, η ηθική ευκολία, η εσωτερική του ύπαρξη.
T. ___ F. ___
5. Η λατρεία είναι αγάπη, λατρεία, ευλάβεια και όχι κάποια ενέργεια που γίνεται με λίγη ή καθόλου σκέψη.
T. ___ F. ___

Μάθημα 2

Λατρεία Καρδιάς

"Και είδε ο Θεός ότι η κακία του ανθρώπου ήταν μεγάλη στη γη και ότι κάθε φαντασία των σκέψεων της καρδιάς του ήταν μόνο κακή συνέχεια. Και μετάνιωσε ο Κύριος που έκανε τον άνθρωπο στη γη, και τον λύπησε στην καρδιά του (Γένεση 6:6).

Ο Μιχαίας έγραψε στα Παιδιά του Ισραήλ ρωτώντας «Με τι θα έρθω ενώπιον του Κυρίου;» και στη συνέχεια έδωσε αρκετές δυνατότητες με τη μορφή άλλων ερωτήσεων. Και κατέληξε, «Σου έδειξε, άνθρωπε, τι είναι καλό. Και τι ζητάει ο Κύριος από σένα παρά να κάνεις δίκαια, να αγαπάς το έλεος και να περπατάς ταπεινά με τον Θεό σου» (Μιχαίας 6:8);

Ο Ιησούς είπε στον Σατανά «Λάτρευσε τον Κύριο τον Θεό σου και υπηρέτησε αυτόν μόνο» (Ματθαίος 4:10 αναφερόμενος στο Δευτερονόμιο 6:13). Σε μερικούς από τους Φαρισαίους που τηρούν την παράδοση, ο Ιησούς παρέθεσε το εδάφιο Ησαΐας 29:13: «Αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν με τα χείλη τους [εξωτερικά], αλλά οι καρδιές τους [εσωτερικά] είναι μακριά από εμένα. Μάταια με λατρεύουν. οι διδασκαλίες τους δεν είναι παρά κανόνες που διδάσκονται από ανθρώπους» (Ματθαίος 15:8). Άλλη μάταιη λατρεία περιλαμβάνει αγγέλους, είδωλα, ανθρώπους, αδαείς και διαβολολατρεία.

Ο Ιησούς πρόσφερε το σαρκικό του σώμα ως τη μόνη θυσία που μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία από τον άνθρωπο. Ο Θεός δέχτηκε την προσφορά του αναστώντας Τον από τον τάφο επιτυγχάνοντας έτσι τη νίκη επί του θανάτου και την εξουσία του Σατανά επί του ανθρώπου. Η ευκαιρία για συγχώρεση και συμφιλίωση έγινε διαθέσιμη σε όλους όσοι επέλεξαν να εμπιστευτούν και να υπακούσουν στον Χριστό. Όσοι συμφιλιώθηκαν με τον Θεό με τη συγχώρεση της αμαρτίας εκφράζουν την αγάπη τους με σεβασμό, σεβασμό και λατρεία προς Αυτόν.

Κάποιος είναι αφοσιωμένος ή θρησκευόμενος όταν μέσα από την εσωτερική του ύπαρξη, την ψυχή και την καρδιά του, υπηρετεί τον Θεό με τα καλά του έργα και αποδίδει φόρο τιμής ή σεβασμό στον Θεό του. Ο άνθρωπος μπορεί να αντιληφθεί κάποιον ως πολύ θρησκευόμενο, έναν πιστό Χριστιανό, παρατηρώντας όλα τα καλά έργα που επιτελεί, αλλά να μην έχει πλήρη επίγνωση των κινήτρων του να κάνει τις πράξεις του. Για παράδειγμα, η επιθυμία του για αναγνώριση του ανθρώπου ή για να κερδίσει την ανταμοιβή του Θεού υπακούοντας στις εντολές Του δεν είναι αληθινή λατρεία, καθώς δεν υπάρχει ευλάβεια, τιμή ή τιμή. Μια πράξη δεν είναι λατρεία, αν και μπορεί να ωφελήσει κάποιον εκτός κι αν προέρχεται από τον εσωτερικό άνθρωπο με

κίνητρο την αγάπη. Μόνο ο Θεός γνωρίζει την πρόθεση της «καρδιάς» του ανθρώπου. Για τη λατρεία χρειάζονται αγάπη, πίστη και δράση.

Ερωτήσεις

1. Η λατρεία κάποιου μπορεί να είναι μάταιη και απαράδεκτη από τον Θεό.
T. ___ F. ___
2. Κάνοντας το θέλημα του Θεού προσφέροντας τον εαυτό Του ως τη μόνη θυσία αποδεκτή στον Θεό, ο Ιησούς λάτρεψε τον Θεό.
T. ___ F. ___
3. Ποια ήταν η νίκη επί του θανάτου;
 - a. ___ Σταύρωση του Χριστού
 - b. ___ Προσφορά για την αμαρτία του Χριστού
 - c. ___ Ανάσταση Χριστού
4. Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν αν τα καλά έργα ενός ανθρώπου είναι η λατρεία ή η δράση για να λάβει επαίνους από άλλους.
T. ___ F. ___
5. Εφόσον ο Θεός γνωρίζει την καρδιά του ανθρώπου, ξέρει αν η λατρεία κάποιου είναι πραγματική και γνήσια ή μάταιη.
T. ___ F. ___

Μάθημα 3

Ποιος πρέπει να λατρεύεται;

«Ο Θεός είναι πνεύμα [όχι φυσικό] και οι λάτρεις του πρέπει να λατρεύουν με πνεύμα [όχι τελετουργική πράξη αλλά έκφραση συναισθήματος και αγάπης για το εσωτερικό ον] και στην αλήθεια [πραγματικό και γνήσιο όχι ψεύτικο και ψεύτικο]» (Ιωάννης 4:24 Μπορεί κανείς να έχει όλη τη γνώση (αλήθεια) αλλά να μην έχει αγάπη τότε η λατρεία του είναι απαράδεκτη και δεν σημαίνει τίποτα (Α' Κορινθίους 13:2).

Το εδάφιο Ιωάννης 4:24 δηλώνει ότι «"Ο Θεός είναι Πνεύμα"». Αυτές οι λέξεις περιέχουν μια από τις πιο απλές, αλλά πιο βαθιές, αλήθειες που έπεσαν ποτέ στο αυτί του θνητού. Η αλήθεια τους είναι μια από τις μεγάλες δόξες της αποκάλυψης και διορθώνει το λανθασμένο συμπέρασμα της ανθρώπινης λογικής. Δείχνουν ότι:

1. Ο Θεός είναι απολύτως ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς του χώρου και του χρόνου, και επομένως δεν εντοπίζεται στους ναούς (Πράξεις 7:48).
2. Ότι ο Θεός δεν είναι υλικός, όπως υποστηρίζουν οι ειδωλολάτρες.
3. Ότι Αυτός δεν είναι μια αφηρημένη δύναμη, όπως νομίζουν [ορισμένοι] επιστήμονες αλλά ένα Ον.
4. Ότι υψώνεται πάνω από κάθε ανάγκη για ναούς, θυσίες κ.λπ., που είναι όφελος για τον άνθρωπο, αλλά όχι για τον Θεό (Πράξεις 17:25).

Το τετραπλό Ευαγγέλιο, Π. 149, JW McGarvey και Philip Pendleton

Η Γραφή αναφέρει ότι η φύση του Θεού είναι:

- Αγάπη - 1 Ιωάννη 4:8
- Ζωή - Ιωάννης 1:4
- Αλήθεια - Ιωάννης 14:6
- Δίκαιος (άγιος, δίκαιος) - 2 Θεσσαλονικείς 1:6
- Ελεήμων - Λουκάς 6:36
- Ειρήνη - 2 Ιωάννη 3 και Ιωάννη 14:7
- Πιστοί - 1 Κορινθίους 10:13

Τι είναι ευάρεστο στον Θεό;

«Τι απαιτεί από σένα ο Κύριος παρά να ενεργείς δίκαια και να αγαπάς το έλεος και να περπατάς ταπεινά με τον Θεό σου» (Μιχαίας 6:8); Ο Ιησούς δεν ευλόγησε, αλλά είπε σκληρά λόγια για τους θρησκευτικούς ηγέτες που δεν ακολούθησαν τις απαιτήσεις του Κυρίου: «Αλίμονο σε εσάς, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Δίνεις ένα δέκατο [την ποσότητα που σου ζητήθηκε, ένα δέκατο] από τα μπαχαρικά σου - μέντα, άνηθο και κύμινο [ακόμα και στον πιο μικρό σπόρο]. Αλλά έχετε παραμελήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη. Θα έπρεπε να έχετε ασκήσει το δεύτερο, χωρίς να παραμελείτε το πρώτο» (Ματθαίος 23:23). Αυτοί οι ηγέτες απαιτούσαν τη φυσική πτυχή του νόμου νομίζοντας ότι εκπλήρωναν την απαίτηση του Θεού, αλλά παραμέλησαν την πρόθεσή Του, τη φύση Του.

Στην Επί του Όρους Ομιλία, Ματθαίος 5, ο Ιησούς προσδιόρισε αρκετές ενέργειες και συμπεριφορές που Του αρέσουν, δηλώνοντας «Ευλογημένος» δηλώνοντας ότι ο Θεός είναι ευχαριστημένος και ευλογεί εκείνους που είναι:

- Φτωχός στο πνεύμα**– εκείνοι που αναγνωρίζουν τη δική τους αμαρτωλότητα και τη δικαιοσύνη του Θεού.
- Θρηνώ**– εκείνοι που είναι δυσάρεστοι για την πνευματική τους αδυναμία σε αντίθεση με εκείνους που είναι δυσάρεστοι με τη φυσική τους κατάσταση στη ζωή.
- Ευγενής**– όσοι δεν είναι περήφανοι, αλαζονικοί ή υπεροπτικοί.
- Πείνα και δίψα για δικαιοσύνη**, – αυτοί που αναζητούν συνεχώς να γνωρίζουν και να κάνουν ό,τι είναι σωστό και ευάρεστο στον Θεό.
- Εύσπλαχνος**– Συμπόνια, όχι επικριτικό ή καταδικαστικό.
- Pure in Heart**– οι ειλικρινείς, απαλλαγμένοι από το ψεύτικο, απαλλαγμένοι από οτιδήποτε λερώνει, νοθεύει, διαφθείρει
- Ειρηνοποιοί**– εκείνοι που ζουν σε ειρήνη με τους συνανθρώπους τους και βοηθούν τους άλλους να κάνουν το ίδιο.

Μιλώ και ενεργήστε ως εκείνοι που πρόκειται να κριθούν από το νόμο που δίνει ελευθερία, γιατί θα επιδειχθεί κρίση χωρίς έλεος σε οποιονδήποτε δεν ήταν ελεήμων [ακριβώς όπως ορίζει ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης χωρίς να ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις]. Το έλεος θριαμβεύει επί της κρίσης (Ιακώβου 2:12-13)! Η κρίση (νόμος) απαιτεί τιμωρία αλλά ο Θεός δίνει έλεος σε όσους είναι εν Χριστώ.

Ο Ιησούς ρώτησε: «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;» Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον σπλαχνίστηκε» (Λουκάς 10:36-37).

«Να είστε καλοί και συμπονετικοί ο ένας προς τον άλλον, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως εν Χριστώ ο Θεός σας συγχώρησε» (Εφεσίους 4:32).

«Μην κρίνετε, αλλιώς θα κριθείτε κι εσείς. Γιατί όπως κρίνετε τους άλλους, θα κριθείτε» (Ματθαίος 7:1-2).

Οι Χριστιανοί πρέπει να προσέχουν πώς συμπεριφέρονται α) σε όποιον πληγώνει κάποιον που αγαπούν. β) κάποιος που αμαρτάνει, μετανοεί και επιστρέφει. και γ) όσοι πέφτουν μακριά και δεν έχουν μετανοήσει και επέστρεψαν στον Χριστό.

Όλες οι ιδιότητες του Θεού πρέπει να περιλαμβάνονται στην έννοια της ομοίωσης ή της εικόνας Του με την οποία ο Θεός έφτιαξε τον άνθρωπο. Ο Θεός έδωσε επίσης στον άνθρωπο μια νόηση που του επιτρέπει να σκέφτεται, να συλλογίζεται, να αναλύει και να επιλέγει. Ο άνθρωπος μπορούσε να επιλέξει να συνεχίσει στην ομοίωση του Θεού διακρίνοντας την αλήθεια, δείχνοντας έλεος, επιθυμώντας δικαιοσύνη και επιδιώκοντας ειρηνικές σχέσεις, ή μπορούσε να επιλέξει να μην το κάνει, παραμένοντας έτσι αποκομμένος στη σχέση του με τον Θεό, τον Πατέρα και Δημιουργό του.

Εφόσον όλοι οι άνθρωποι έχουν αμαρτήσαι και έχουν ανάγκη από συγχώρεση, η συλλογιστική ικανότητα που έδωσε ο Δημιουργός του επιτρέπει στον άνθρωπο να αλλάξει τους τρόπους του, να λάβει συγχώρεση και να αρχίσει να ζει περισσότερο σαν τον Χριστό. Σε εκείνους εν Χριστώ ο Παύλος έγραψε: «Γι' αυτό, ως εκλεκτός λαός του Θεού, άγιοι και αγαπητοί, ντυθείτε με συμπόνια, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή. Υπομένετε ο ένας τον άλλον και συγχωρείτε ό,τι παράπονο έχετε ο ένας εναντίον του άλλου. Ο Κύριος σε συχώρεσε και σε όλες αυτές τις αρετές ντύσου την αγάπη, που τις ενώνει όλες μαζί με τέλεια ενότητα» (Κολοσσαείς 3:12-14). Μεγαλώνοντας μέσα τους οι Χριστιανοί θα αντανakλούν την εικόνα του Θεού και θα επιδεικνύουν τον καρπό του Πνεύματος που είναι «αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή, καλοσύνη, αγαθότητα, πίστη, πραότητα και εγκράτεια» (Γαλάτες 5:22-23).

Τα παραπάνω χαρακτηριστικά του Θεού δεν μπορούν να τα νιώσουν, να μυριστούν, να γευτούν, να τα δεις ή να τα ακούσεις. Παρατηρώντας τις πράξεις και τη στάση του Ιησού μπορεί κανείς να γνωρίσει τον Πατέρα, όπως ακριβώς είπε ο Ιησούς στον Φίλιππο.

Χρειαζόμαστε απεγνωσμένα αγάπη και συγχώρεση. Στην κατάσταση της αμαρτίας και της εξέγερσής μας, μας αξίζει ο θάνατος, τον οποίο απαιτεί η δικαιοσύνη. Ο Θεός μέσω της ζωής, του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού παρέχει την ευκαιρία να συγχωρεθεί. Όταν κάποιος έχει δεχτεί το δώρο του Θεού της συγχώρεσης, τον Χριστό, μέσω εμπιστοσύνης και υπακοής, υπάρχει μια στάση αγάπης, ειρήνης και ευγνωμοσύνης μέσα στην εσωτερική του ύπαρξη, και εμφανίζεται η επιθυμία να εκφράσει αυτή την αγάπη με διάφορους τρόπους, λόγια, σκέψεις και πράξεις. .

Τι Βλέπει και Ακούει ο Θεός;

1. Όμορφος ήχος της ανθρώπινης φωνής ή εκφράσεις που προέρχονται από την καρδιά του ανθρώπου.
2. Χρήματα που δίνονται ή λόγιοι για τους οποίους δίνονται χρήματα.
3. Λέξεις του τραγουδιού ή εγκάρδιες σκέψεις που δημιουργούνται από τις λέξεις.
4. Λόγια προσευχής ή ταπεινωμένη καρδιά ακόμα κι αν δυσκολεύεται να εκφράσει τα συναισθήματά του.
5. Κηρύγματα παρουσιαζόμενα ή κηρύγματα έζησαν.
6. Συμμετοχή στο Δείπνο του Κυρίου ή ανάμνηση της εξιλεωτικής θυσίας και της ανάστασης του Χριστού.
7. Αποτυχία συναρμολόγησης ή αποτυχία οικοδόμησης άλλων όταν συναρμολογούνται.
8. Διαβάζοντας τη Βίβλο ή διαλογιζόμενοι το Μήνυμα του Θεού.
9. Ζώντας μια καλή ηθική ζωή ή ζώντας μια ζωή θυσίας.

Η καθημερινή ζωή για να αντικατοπτρίζεις ή να αντικατοπτρίζεις την εικόνα του Θεού προσφέρει «...τα σώματά σου ως ζωντανές θυσίες, αφιερωμένες στον Θεό και ευάρεστα σε αυτόν. Αυτό το είδος λατρείας είναι κατάλληλο» (Ρωμαίους 12:1).

Ένας ευγνώμων Χριστιανός θα αναζητήσει τρόπους και ευκαιρίες για να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στον Χριστό ως σωτήρα του. Θα ζήσει όσο το δυνατόν πιο κοντά στο παράδειγμα του Ιησού και θα επιδιώξει να κατανοήσει το θέλημα του Θεού που έδωσε μέσω των αποστόλων μέσω του Αγίου Πνεύματος. Ο Χριστιανός θα Τον επαινεί σε όλες του τις ενέργειές του, συμπεριλαμβανομένης της ανάμνησης της ζωής, του θανάτου, της ταφής και της ανάστασης του Χριστού όταν συμμετέχει στο «Δείπνο του Κυρίου».

Ερωτήσεις

1. Οι πράξεις που δεν εκφράζουν τις σκέψεις της καρδιάς κάποιου είναι τελετουργικές και όχι πνευματικές.
T. ___ F. ___
2. Κάποιος μπορεί να κάνει όλα όσα οι άνθρωποι θεωρούν λατρεία, αλλά χωρίς αγάπη, οι πράξεις του δεν είναι αποδεκτές από τον Θεό.
T. ___ F. ___

3. Η καθημερινή ζωή ενός Χριστιανού αντανακλά τον βαθμό της αγάπης του για τον Θεό.
T. ___ F. ___
4. Κάποιος πρέπει να μιλά και να ενεργεί με έλεος και αγάπη λόγω του νόμου που δίνει ελευθερία
T. ___ F. ___
5. Τι βλέπει και τι ακούει ο Θεός;
a. ___ Δόθηκαν χρήματα
b. ___ Μια ταπεινωμένη καρδιά
c. ___ Τραγούδια που τραγουδιούνται με συναισθήματα από καρδιάς
d. ___ Όλα τα παραπάνω
e. ___ α και β
f. ___ β και γ

Μάθημα 4

Πότε πρέπει ή πότε να λατρεύει κανείς;

Με το να είναι κανείς ζωντανή θυσία, θα λατρεύει τον Θεό ανά πάσα στιγμή και σε όλα δίνοντας ευχαριστίες, δόξα και δόξα στον Θεό ενώ αναζητά τρόπους για να:

- Βοηθήστε άλλα παιδιά του Θεού και όσους έχουν ανάγκη.
- Ενθαρρύνετε τους άλλους να ζήσουν θυσιαστικές ζωές.
- Διακηρύξτε το μήνυμα της συγχώρεσης και της σωτηρίας. η ζωή, ο θάνατος, η ταφή, η ανάσταση και η ανάληψη του Χριστού.

Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να εγκαταλείπουν (να παύουν, να εγκαταλείπουν) να είναι μαζί, να επικοινωνούν ή να συναναστρέφονται με άλλους εν Χριστώ, ανεξάρτητα από το πότε ή πού συγκεντρώνονται. Θα είναι πιστοί στον Σωτήρα τους, στο Μήνυμά Του, στον λαό Του και δεν θα ντρέπονται. Ο Παύλος δεν ντρεπόταν γιατί δήλωσε «Δεν ντρέπομαι για το ευαγγέλιο, γιατί είναι η δύναμη του Θεού για τη σωτηρία» (Ρωμαίους 1:16).

Ο Παύλος το έθεσε επίσης έτσι: «Εφόσον, λοιπόν, αναστήθηκες με τον Χριστό, βάλε τις καρδιές σου [ολόκληρη την ύπαρξή σου] σε πράγματα πάνω, όπου ο Χριστός κάθεται στα δεξιά του Θεού. Δώσε το νου σου στα παραπάνω πράγματα, όχι στα γήινα [πράγματα για να ικανοποιήσεις τον εαυτό σου] γιατί πέθανες, και η ζωή σου είναι τώρα κρυμμένη με τον Χριστό στον Θεό. Όταν εμφανιστεί ο Χριστός, που είναι η ζωή σου, τότε και εσύ θα εμφανιστείς μαζί του με δόξα». ... «Η ειρήνη του Χριστού ας κυριαρχήσει στις καρδιές σας, αφού ως μέλη ενός σώματος κληθήκατε σε ειρήνη. Και να είστε ευγνώμονες. Αφήστε τον λόγο του Χριστού να κατοικεί μέσα σας πλουσιοπάροχα καθώς διδάσκετε και νουθετείτε ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό. Και ό,τι κι αν κάνετε, είτε με λόγο είτε με πράξη, να το κάνετε στο όνομα [την εξουσία] του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού» (Κολοσσαείς 3:1-4 ... 15-17).

Τα ακόλουθα δύο παραδείγματα σχετίζονται με Εβραίους και Εθνικούς Χριστιανούς που έχουν συγκεντρωθεί, κανένα από τα οποία δεν πρέπει να θεωρείται εντολή αλλά ενέργεια σε διαφορετικές τοποθεσίες.

«Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Και αφοσιώθηκαν στη διδασκαλία και την κοινωνία των αποστόλων, στο σπάσιμο του άρτου και στις προσευχές. ... Και μέρα με τη μέρα, πηγαίνοντας μαζί στο ναό και σπάζοντας ψωμί στα σπίτια τους, έπαιρναν την τροφή τους με χαρούμενη και γενναϊόδωρη καρδιά, δοξολογώντας τον Θεό και έχοντας εύνοια σε όλο τον λαό» (Πράξεις 2:41-47).

«Αυτά προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα, αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τις ημέρες των Αζύμων, και σε πέντε ημέρες ήρθαμε σε αυτούς στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν μαζευτήκαμε για να σπάσουμε το ψωμί [θα μπορούσε να σημαίνει το Δείπνο του Κυρίου, ένα κοινό γεύμα ή και τα δύο], ο Παύλος μίλησε (κήρυξε το ΚJV) [Ελληνική λέξη διαλέγομαι που σημαίνει συνομιλία, συζήτηση με έναν, επιχειρηματολογία, συζήτηση] μαζί τους, με σκοπό να αναχωρήσει την επόμενη μέρα, και παρέτεινε τον λόγο του μέχρι τα μεσάνυχτα» (Πράξεις 20:5-7).

Η λατρεία του Θεού υπηρετώντας, διδάσκοντας, τραγουδώντας και νουθετικά δεν περιορίζεται στο να συναντιόμαστε μαζί κάποια συγκεκριμένη ημέρα.

Ερωτήσεις

1. Πότε πρέπει ένας Χριστιανός να λατρεύει τον Θεό;
 - a. Καθημερινά
 - b. Κυριακές
 - c. α και β
2. Ο σκοπός της συναρμολόγησης μαζί είναι να
 - a. Επεξεργαστείτε ο ένας τον άλλον
 - b. Συντροφιά με άλλους
 - c. Ενθαρρύνετε την πίστη
 - d. Όλα τα παραπάνω
 - e. α και β
 - f. α και γ
3. Το μυαλό του Κρίστιαν πρέπει να επικεντρωθεί στο να ευαρεστήσει τον Θεό και όχι στον ικανοποιητικό εαυτό
T. F.
4. Τα παραδείγματα της Καινής Διαθήκης πρέπει να ακολουθούνται.
T. F.
5. Ό,τι κάνει ένας Χριστιανός πρέπει να γίνεται με ευχαριστία.
T. F.

Μάθημα 5

Πού Είναι κάποιος να Προσκυνήσει;

Όταν ο Θεός απελευθέρωσε τα Παιδιά του Ισραήλ από την αιγυπτιακή σκλαβιά, σύναψε μια διαθήκη μαζί τους που περιελάμβανε μια σκηνή συνάντησης όπου ο ιερέας Του πρόσφερε θυσίες στον Θεό. Χρόνια μετά την εγκατάστασή τους στη Γη της Επαγγελίας, ο Σολομών έχτισε έναν ναό στην Ιερουσαλήμ για τη λατρεία και τις θυσίες τους. Χρόνια αργότερα ο Ιησούς είπε στη Σαμαρείτισσα: «Πίστεψέ με, γυναίκα, έρχεται καιρός που δεν θα λατρεύεις τον Πατέρα ούτε σε αυτό το βουνό (Γεριζίμ) ούτε στην Ιερουσαλήμ» (Ιωάννης 4:21. Στην προσεχή Νέα Διαθήκη η λατρεία δεν θα είναι ανθρωπογενείς ναούς ή σε συγκεκριμένες τοποθεσίες αλλά στην καρδιά του ανθρώπου, τον ναό του.

Η Νέα Διαθήκη εξάλειψε τη λατρεία του ναού της Παλαιάς Διαθήκης. «Ο Ιησούς έχει τώρα μια πιο ανώτερη διακονία, αφού η διαθήκη που μεσολαβεί βασίζεται σε καλύτερες υποσχέσεις. Αν η πρώτη διαθήκη ήταν άψογη, δεν θα χρειαζόταν να ψάξουμε για δεύτερη, αλλά ο Θεός βρήκε κάτι κακό με τον λαό του όταν είπε: «Κοίτα! Έρχονται μέρες, λέει ο Κύριος, που θα δημιουργήσω μια Νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα δεν θα είναι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους προγόνους τους όταν τους έπιασα από το χέρι και τους έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου Μην παραμένω πιστός στη διαθήκη μου, τους αγνόησα, λέει ο

Κύριος, γιατί αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω με τον οίκο του Ισραήλ μετά από εκείνο τον καιρό, λέει ο Κύριος: Θα βάλω τους νόμους μου στο μυαλό τους και θα τους γράψω πάνω τους. τις καρδιές τους θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου» (Εβραίους 8:6-10).

Προσφέροντας το επίγειο σώμα Του στον Θεό ως προσφορά για την αμαρτία, εξιλεωτική θυσία, ο Ιησούς εκπλήρωσε την Παλαιά Διαθήκη, με τη λατρεία του στο Ναό, που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή και την αντικατέστησε με μια Νέα Διαθήκη βασισμένη σε καλύτερες υποσχέσεις με τον λυτρωμένο άνθρωπο να γίνεται Ναός του Θεού: «Δεν ξέρετε ότι είστε ο ναός του Θεού και ότι το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας; Αν κάποιος καταστρέψει το ναό του Θεού, ο Θεός θα τον καταστρέψει. [Καταστρέφει κανείς τον ναό του Θεού προκαλώντας ή απομακρύνοντας κάποιον άλλον από τον Θεό;] Διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, και εσείς είστε αυτός ο ναός». ... «Ή δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος μέσα σας, το οποίο έχετε από τον Θεό; Δεν είσαι δικός σου, γιατί σε αγόρασαν με τιμή. Δοξάστε, λοιπόν, τον Θεό στο σώμα σας» (Α' Κορινθίους 3:16-17... Α' Κορινθίους 6:19-20).

Εφόσον οι Χριστιανοί είναι ο ναός Του και το Άγιο Πνεύμα κατοικεί σε αυτούς, πρέπει να «παρουσιάσουν τα σώματά σας ως ζωντανή θυσία, αγία και ευπρόσδεκτη στον Θεό, που είναι η πνευματική σας λατρεία» (Ρωμαίους 12:1).

Ούτε η τοποθεσία ούτε η φυσική δομή είναι σημαντικά. Αλλά η επιθυμία, η πρόθεση του νου και η στάση αυτών που είναι εν Χριστώ είναι σημαντικές. Το πώς ζει κανείς τη ζωή του και συμπεριφέρεται στους άλλους και ανταποκρίνεται δίνοντας τους πόρους, τα χρήματα, τον χρόνο και τις ικανότητές του είναι αυτό που έχει σημασία. Η ζωντανή μας θυσία, οι πράξεις στη ζωή μας, πρέπει να γίνονται παντού και όχι σε μια φυσική τοποθεσία, όπως το όρος Γεριζίμ, την Ιερουσαλήμ ή ένα κτίριο εκκλησίας γιατί ο Θεός είναι πνεύμα και όχι ύλη, σάρκα και αίμα.

Η αγάπη, η αγνότητα, η πραότητα, η δικαιοσύνη, το έλεος και η πίστη –η ίδια η φύση του Θεού– είναι πολύ σημαντικά και είναι απαραίτητα για τους Χριστιανούς να είναι ζωντανές θυσίες.

Ερωτήσεις

1. Κατάργησε η Νέα Διαθήκη τη λατρεία του ναού της Παλαιάς Διαθήκης;
T. ___ F. ___
2. Η εξιλεωτική θυσία του Ιησού
 - a. ___ κατέστρεψε την Παλαιά Διαθήκη
 - b. ___ εκπλήρωσε την Παλαιά Διαθήκη
 - c. ___ σύναψε μια νέα διαθήκη
 - d. ___ Όλα τα παραπάνω
 - e. ___ α και γ
 - f. ___ β και γ
3. Οι Χριστιανοί είναι τώρα ο ναός του Θεού αφού το Άγιο Πνεύμα κατοικεί μέσα τους.
T. ___ F. ___
4. Πού είναι κάποιος να λατρεύει τον Θεό σήμερα;
 - a. ___ Όρος Γεριζίμ
 - b. ___ Ιερουσαλήμ
 - c. ___ Μια εγκατάσταση εκκλησιαστικών συναντήσεων
 - d. ___ Μέσα στο άτομο
5. Η αγάπη, η αγνότητα, η πραότητα, η δικαιοσύνη, το έλεος και η πίστη είναι απαραίτητα για να είναι ένας Χριστιανός μια ζωντανή θυσία.
T. ___ F. ___

Μάθημα 6

Πώς Πρέπει κανείς να Προσκυνήσει;

Η κατανόηση του τι, ποιος, πότε και πού λατρείας θα πρέπει να βοηθήσει στην κατανόηση του τρόπου λατρείας. Εάν το να δίνουμε τον εαυτό μας ως ζωντανή θυσία είναι ένας τρόπος ζωής υπηρεσίας, τότε υπάρχουν πολλές πράξεις που μπορεί και πρέπει να κάνει κάποιος που θα θεωρούνταν λατρεία. Όμως, πρέπει να παρακινούνται από την επιθυμία να μοιάζουν περισσότερο με τον Χριστό ακολουθώντας τα παραδείγματά Του, ενώ δίνουν στον Θεό δόξα, τιμή, έπαινο και λατρεία.

Ο άνθρωπος πρέπει να λατρεύει στην πνευματική του ύπαρξη και στην αλήθεια [από καρδιάς όχι τελετουργία], που απαιτεί γνώση. Η λατρεία δεν είναι κάποια σωματική πράξη, ένα τελετουργικό, αλλά κάτι που προέρχεται από μέσα, από αγάπη και επιθυμία να τιμήσουμε, να επαινέσουμε και να ευχαριστήσουμε. Ένας εντελώς ανίκανος να εκτελέσει μια φυσική πράξη μπορεί ακόμα να λατρεύει και να υπηρετεί τον Θεό.

Η έκχυση της αγάπης, της λατρείας και του επαίνου από το εσωτερικό του ανθρώπου, την καρδιά και την έδρα του συναισθήματος, των συναισθημάτων και της στάσης του είναι η υπηρεσία, αληθινή λατρεία. Αυτό μπορεί να γίνει μόνος ή με μια ομάδα. Παρόμοιες ενέργειες χωρίς συναισθήματα και συναισθήματα αγάπης, λατρείας και επαίνου που γίνονται με σκοπό τη συμμόρφωση με μια εντολή ή εκείνες που επικεντρώνονται στον εαυτό είναι μάταιη λατρεία. Ο Ιησούς δήλωσε «αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν με τα χείλη τους, [η φωνή ακούγεται], αλλά οι καρδιές τους [καμία σκέψη] είναι μακριά από εμένα. Μάταια με λατρεύουν» (Ματθαίος 15:8-9, Μάρκος 7:6 που παραθέτει από τον Ησαΐα 29:13).

Εάν οι σκέψεις και τα συναισθήματα κάποιου βασίζονται στη γνώση του Θεού και έχουν στενή σχέση μαζί Του, τότε έχουν εκπαιδευτεί ολόκληρη την ύπαρξή του να αγαπά, να λατρεύει, να επαινεί, να υπηρετεί και να λατρεύει τον Θεό με μια πραγματική και γνήσια επιθυμία να τον ευχαριστήσουν [Πνεύμα και αλήθεια - όχι ψεύτικο ή κάποιο τελετουργικό]. Τώρα είναι έτοιμος να υπηρετήσει τον Θεό με πνεύμα και αλήθεια. Αλλά τι πρέπει να κάνει κανείς όταν υπηρετεί ή λατρεύει τον Θεό;

Μπορεί κανείς να διαβάσει στη Γένεση ότι ενώ ο Θεός απελευθέρωσε τους απογόνους του Αβραάμ από τη δουλεία στην Αίγυπτο, συνέθεσε μια Διαθήκη μαζί τους. Σε αυτή τη διαθήκη, επέλεξε μια ομάδα ανθρώπων για να Τον υπηρετήσουν ως ιερείς για να προσφέρουν θυσίες ζώων για τους ίδιους και για όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός μέσω του Μωυσή έδωσε πολύ συγκεκριμένες οδηγίες για το πώς έπρεπε να γίνει η υπηρεσία της προσφοράς θυσιών.

Πολλά χρόνια αργότερα ο Θεός ήρθε στη γη με τη μορφή του ανθρώπου που αναφέρεται ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ο Χριστός. Έζησε ως ένα από τα δημιουργήματά Του αντιμετωπίζοντας τον ίδιο τύπο πειρασμών με τον άνθρωπο, αλλά χωρίς αμαρτία, γινόταν έτσι η τέλεια θυσία για την αμαρτία, προσφέροντας τον εαυτό Του στον Πατέρα ως αιματηρή θυσία που απαιτείται για την άρση των αμαρτιών του ανθρώπου. Ο απόστολος Ιωάννης στο εδάφιο Αποκάλυψη 1:6 δηλώνει «μας έκανε Βασιλείο ιερών για τον Θεό Πατέρα του».

Οι οδηγίες του Θεού προς τους ιερείς της Νέας Διαθήκης ήταν επίσης συγκεκριμένες, αν και πολύ διαφορετικές από αυτές της Παλαιάς Διαθήκης. Οι ιερείς της Νέας Διαθήκης, εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες εν Χριστώ, πρέπει να είναι ζωντανές θυσίες (Ρωμαίους 12:1) καθώς υπηρετούν καθημερινά τον Θεό κάνοντας καλές πράξεις, ενθαρρύνοντας τους άλλους προς πίστη και προσφέροντας ευχαριστίες, επαίνους και λατρεία σε Αυτόν από καρδιάς.

Ερωτήσεις

1. Ως Χριστιανός, το να δίνεις τον εαυτό σου στον Χριστό ως ζωντανή θυσία είναι ένας τρόπος ζωής λατρείας και υπηρεσίας.
T. ___ F. ___
2. Η λατρεία στο πνεύμα και την αλήθεια προέρχεται από το εσωτερικό του ανθρώπου που απαιτεί
a. ___ Η γνώση
b. ___ Κάποια τελετουργική φυσική πράξη
c. ___ Επιθυμία τιμής και επαίνου
d. ___ α και β
e. ___ α και γ
3. Η λατρεία γίνεται μόνο σε ομαδικές συγκεντρώσεις.
T. ___ F. ___
4. Ο Θεός μέσω του Μωυσή έδωσε συγκεκριμένες οδηγίες για το πώς πρέπει να Τον λατρεύουν οι άνθρωποι σήμερα.
T. ___ F. ___
5. Η οδηγία του Θεού προς το λαό της Νέας Διαθήκης Του είναι να υπηρετούν καθημερινά τον Θεό κάνοντας καλές πράξεις και προσφέροντας ευχαριστίες, επαίνους και λατρεία σε Αυτόν από καρδιάς.
T. ___ F. ___

Μάθημα 7

Συναρμολόγηση στην Επεξεργασία

Η Αγία Γραφή δεν παρέχει συγκεκριμένες οδηγίες για τη συχνότητα ή τη θέση για τη συναρμολόγηση. Ο Ιησούς μιλώντας με τη Σαμαρείτισσα (Ιωάννης 4) ήταν ξεκάθαρος ότι η μελλοντική λατρεία δεν αφορούσε την τοποθεσία.

«Οι συναθροίσεις της πρώτης εκκλησίας χαρακτηρίζονταν από τη λειτουργία κάθε μέλους, τον αυθορμητισμό, την ελευθερία, τη ζωντάνια και την ανοιχτή συμμετοχή (βλέπε για παράδειγμα 1 Κορινθίους 14:1-33 και Εβραίους 10:25). Η εκκλησία του πρώτου αιώνα ήταν μια ρευστή συγκέντρωση, όχι μια στατική τελετουργία. Και ήταν συχνά απρόβλεπτο, σε αντίθεση με το [μας] σύγχρονη [θεσμική] εκκλησιαστική λειτουργία».³ Συναντιόντουσαν σε δημόσιους χώρους των ναών και σε σπίτια χριστιανών. Με την έναρξη των διωγμών από τους Εβραίους και τους Ρωμαίους οι αυλές του ναού και η κιονοστοιχία του Σολομώντα έπαψαν να είναι διαθέσιμα. Αυτό άφησε σπίτια και άλλους διαθέσιμους ιστότοπους.

Ο Εβραίος συγγραφέας νουθετεί τους Χριστιανούς «Και ας σκεφτόμαστε ο ένας τον άλλον για να υποκινούμε αγάπη και καλά έργα, μην εγκαταλείπουμε τη συνάθροιση [επιλέγοντας σκόπιμα να πάψουμε να συναθροίζομαστε με άλλους Χριστιανούς] μαζί, όπως συμβαίνει με μερικούς, αλλά παροτρύνοντας ο ένας τον άλλον, και τόσο περισσότερο όσο βλέπετε την Ημέρα να πλησιάζει» (Εβραίους 10:24-25). Η έμφαση ήταν ξεκάθαρα να συγκεντρωθούμε, να γνωρίζουμε ο ένας τις δυσκολίες και τις ανησυχίες του άλλου και να ενθαρρύνουμε τους συγχριστιανούς να ζουν πιστά και να κάνουν έργο ευάρεστο στον Θεό και ωφέλιμο για τους άλλους.

Τι προκαλεί την εγκατάλειψη της συνέλευσης και της συναναστροφής; Υπάρχουν αμέτρητες δυνατότητες. Ο φόβος της δίωξης μπορεί να ήταν ο μεγαλύτερος συντελεστής για την πρώτη Εκκλησία. Εγκεντρικά μέλη που δεν αγαπούν, κυριαρχούν και ελέγχουν προσωπικότητες, αγνοούνται, δεν ταιριάζουν οικονομικά ή κοινωνικά και πολλοί άλλοι λόγοι μπορεί να αποθαρρύνουν τη συναναστροφή. Αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει μεταξύ των Χριστιανών.

Γραφές που αναφέρονται στους Χριστιανούς που συγκεντρώνονται:

- Πολλοί συγκεντρώθηκαν και προσεύχονταν (Πράξεις 12:12)

³Pagan Christianity;, Frank Barna and George Viola σελ. 50

- Οι μαθητές συγκεντρώθηκαν για να σπάσουν το ψωμί (Πράξεις 20:7)
- Συγκέντρωσαν την εκκλησία μαζί ανέφεραν (Πράξεις 14:27)
- Συγκέντρωσε το πλήθος μαζί - παρέδωσε μια επιστολή (Πράξεις 15:30)
- Όταν συνέρχεστε για να φάτε (Α' Κορινθίους 34)
- Παρουσία κάθε επίπληξης αμαρτωλών πρεσβυτέρων (Α' Τιμόθεο 5:20)
- Όταν συγκεντρωθείτε ... παραδώστε έναν στον Σατανά (Α' Κορ. 5:4-5)
- Διαβάστε τις Γραφές και διδάξτε δίνετε την κατανόησή σας και ακούστε την κατανόηση των άλλων (Κολοσσαείς 4:16 και Πράξεις 11:26)
- Τραγουδήστε ο ένας στον άλλο (Εφεσίους 5:12)
- Αν ολόκληρη η εκκλησία συγκεντρωθεί σε ένα μέρος (Α' Κορ. 14:23)

«3 Αλλά καθένας που προφητεύει μιλάει στους ανθρώπους για ενδυνάμωση, ενθάρρυνση και παρηγοριά τους. 4 Αυτός που μιλάει σε γλώσσα (ελλ. *glossee*⁴) οικοδομεί τον εαυτό του, αλλά αυτός που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. 5 Θα ήθελα ο καθένας σας να μιλάει σε γλώσσες (*glossais*), αλλά θα προτιμούσα να προφητεύετε. Αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος από εκείνον που μιλάει σε γλώσσες, (εκτός αν ερμηνεύει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία. 1 Κορινθίους 14:3-5)

«9 Έτσι είναι και με εσάς. Εκτός και αν μιλάτε εύληπτες λέξεις με τη γλώσσα σας (γλωσσομαθείς) πώς θα ξέρει κανείς τι λέτε; Απλώς θα μιλάτε στον αέρα. 10 Αναμφίβολα υπάρχουν όλων των ειδών οι γλώσσες στον κόσμο, ωστόσο καμία από αυτές δεν είναι χωρίς νόημα. 11 Αν λοιπόν δεν καταλαβαίνω το νόημα αυτού που λέει κάποιος, είμαι ξένος για τον ομιλητή, και αυτός είναι ξένος για μένα. (1 Κορινθίους 14:9-11)

«18 Ευχαριστώ τον Θεό μου που μιλάω σε γλώσσες (*glossais*) περισσότερο από όλους εσάς. όμως στην εκκλησία [συνέλευση] προτιμώ να λέω πέντε λέξεις με την κατανόησή μου, για να διδάξω και άλλους, παρά δέκα χιλιάδες λέξεις σε μια γλώσσα (*glossee*). Επομένως, εάν όλη η εκκλησία συγκεντρωθεί σε ένα μέρος, και όλοι μιλούν με γλώσσες (*glossais*), και έρθουν εκείνοι που δεν είναι ενημερωμένοι ή άπιστοι, δεν θα πουν ότι δεν έχετε το μυαλό σας; Αν όμως όλοι προφητεύσουν, και μπει ένας άπιστος ή ένας ανενημέρωτος, καταδικάζεται από όλους. Και έτσι αποκαλύπτονται τα μυστικά της καρδιάς του. και έτσι, πέφτοντας με το πρόσωπό του, θα προσκυνήσει τον Θεό και θα αναφέρει ότι ο Θεός είναι αληθινά ανάμεσά σας. Πώς είναι τότε, αδέρφια; Όποτε συνέρχεστε, ο καθένας σας έχει έναν ψαλμό, έχει μια διδασκαλία, έχει μια γλώσσα, έχει μια αποκάλυψη, έχει μια ερμηνεία. Ας γίνουν όλα για οικοδόμηση. Αν κάποιος μιλάει σε μια γλώσσα (*glossees*), ας είναι δύο ή το πολύ τρεις, ο καθένας με τη σειρά του, και ένας ας ερμηνεύσει. Αν όμως δεν υπάρχει διερμηνέας, ας μείνει σιωπηλός στην εκκλησία [συνέλευση –], και ας μιλήσει στον εαυτό του και στον Θεό. Ας μιλήσουν δύο τρεις προφήτες και ας κρίνουν οι άλλοι. Αν όμως αποκαλυφθεί κάτι σε άλλον που κάθεται, ας σιωπήσει ο πρώτος. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε ένας προς έναν, για να μάθουν όλοι και όλοι να ενθαρρυνθούν. Και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται στους προφήτες. Διότι ο Θεός δεν είναι ο δημιουργός της σύγχυσης αλλά της ειρήνης, όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων. Αφήστε τις γυναίκες ή τις γυναίκες σας να σιωπούν στις εκκλησίες, γιατί δεν τους επιτρέπεται να μιλήσουν. αλλά πρέπει να είναι υποτακτικοί, όπως λέει και ο νόμος. Και αν θέλουν να μάθουν κάτι, ας ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. γιατί είναι ντροπή για τις γυναίκες να μιλάνε στην εκκλησία, στη συνέλευση. ... Ας γίνονται όλα με αξιοπρέπεια [με σεβασμό] και με τη σειρά [το ένα διαδέχεται το άλλο, όχι όλα να μιλούν ταυτόχρονα]» (1 Κορινθίους 14:18-40 NIV).

Οι συνελεύσεις των Κορινθίων χαρακτηρίστηκαν από ασέβεια, χάος και σύγχυση. Για να διορθώσει αυτό το πρόβλημα ο Παύλος έγραψε δηλώνοντας:

1. Οι προφήτες έπρεπε να μιλούν διαδοχικά, όχι ταυτόχρονα.

⁴μια γλώσσα, δηλαδή η γλώσσα που χρησιμοποιείται από έναν συγκεκριμένο λαό σε διάκριση από αυτή άλλων εθνών: (από το Ελληνικό Λεξικό του Thayer)

2. Οι ομιλητές έπρεπε να είναι σιωπηλοί εάν η γλώσσα τους δεν ήταν κατανοητή και κανείς δεν ήταν διαθέσιμος για διερμηνεία.
3. Οι ομιλητές έπρεπε να εναλλάσσονται ενώ μιλούσαν στη συνέλευση καθώς ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης.
4. Οι σύζυγοι των προφητών έπρεπε να δείχνουν σεβασμό στους συζύγους τους με το να μην τους ανακρίνουν δημόσια αλλά να αναζητούν διευκρινίσεις στην ιδιωτικότητα των σπιτιών τους.
5. "Ας γίνονται ΟΛΑ τα πράγματα αξιοπρεπώς και με τη σειρά" ΔΕΝ σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει μια καθιερωμένη τάξη ή τελετουργία χωρίς καμία αυθόρμητη δραστηριότητα είτε τραγούδι, προσευχή είτε ομιλία.

Μαθήματα που πρέπει να ληφθούν

1. Η διδασκαλία είναι πιο σημαντική από το να ακούς
2. Η τάξη και η κατανόηση είναι κρίσιμες
3. Η συμμετοχή όλων των Χριστιανών ενθαρρύνει όλους
4. Η οικοδόμηση είναι απαραίτητη για την πίστη
5. Ο σεβασμός για τους άλλους ενισχύει την ενότητα
6. Ο σεβασμός του νόμου και των εθίμων δεν μπορεί να αγνοηθεί

Ερωτήσεις

1. Οι εκκλησιαστικές συγκεντρώσεις δεν πρέπει να δομούνται ως τελετουργικό, αλλά ενθαρρύνεται η προσωπική συμμετοχή.
T. ___ F. ___
2. Οι Χριστιανοί πρέπει να προτρέπουν ο ένας τον άλλον για καλά έργα και πίστη όταν συγκεντρώνονται μαζί.
T. ___ F. ___
3. Επικράτησε χάος και σύγχυση στην εκκλησία της Κορινθίας καθώς πολλοί έθεσαν πρώτα τον εαυτό τους.
T. ___ F. ___
4. Η διδασκαλία, η εκπαίδευση, ο σεβασμός των άλλων και η ατομική συμμετοχή είναι πρωταρχικής σημασίας όταν συγκεντρώνονται.
T. ___ F. ___
5. Ο πρωταρχικός σκοπός για τη συνάθροιση ως σώμα του Χριστού είναι να ενθαρρύνει και να επικοινωνήσει.
T. ___ F. ___

Μάθημα 8

Τραγούδι

Τα τραγούδια είναι εκφράσεις συναισθημάτων – αγάπη ή μίσος, χαρά ή λύπη και πνευματικά ή αισθησιακά. Τα τραγούδια και το τραγούδι μπορεί να είναι για την προσωπική απόλαυση κάποιου, που απευθύνονται σε ένα αγαπημένο πρόσωπο ή για να δοξάζουν τον Θεό. Τα τραγούδια είναι επίσης εργαλεία διδασκαλίας για τη δέσμευση πεποιθήσεων, γεγονότων και ανθρώπων στη μνήμη κάποιου.

Τραγούδι της Παλαιάς Διαθήκης

«Ελάτε, ας ψάλλουμε στον Κύριο: ας κάνουμε χαρούμενο θόρυβο στον βράχο της σωτηρίας μας. Ας προσέλθουμε μπροστά του με ευχαριστία, και ας φωνάξουμε χαρά σ' αυτόν με ψαλμούς» (Ψαλμός 95:1-2).

Ο Θεός έδωσε εντολή στον Μωυσή: «Τώρα γράψτε μόνοι σας αυτό το τραγούδι και διδάξτε το στους Ισραηλίτες και βάλτε τους να το τραγουδήσουν, ώστε να γίνει μάρτυρας για μένα εναντίον τους. Όταν τους φέρω στη γη που ρέει γάλα και μέλι, στη γη που υποσχέθηκα με όρκο στους προπάτορές τους, και όταν θα χορτάσουν και θα ευδοκιμήσουν [ευπορήσουν], θα στραφούν σε άλλους θεούς και θα τους προσκυνήσουν, απορρίπτοντάς με και παραβαίνοντας τη διαθήκη μου» (Δευτερονόμιο 31:19-21).

«Ο Ιωσαφάτ διόρισε άντρες να ψάλλουν στον Κύριο και να τον υμνούν [τον Θεό] για τη λαμπρότητα της αγιότητάς του καθώς έβγαιναν επικεφαλής του στρατεύματος, λέγοντας: «Δώστε ευχαριστίες στον Κύριο, γιατί η αγάπη του είναι αιώνια» (2 Χρονικών 20:21-22).

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι περισσότερες από τις τραγουδιστικές αναφορές σχετίζονται με εκφράσεις έπαινο και ευγνωμοσύνης για τις ευλογίες του Θεού, την αιώνια αγάπη και αγιότητα.

Νέα Συμφωνία Τραγούδι

Οι αναφορές της Καινής Διαθήκης στο τραγούδι μάς ενημερώνουν ότι η Καινή Διαθήκη του Θεού Τα παιδιά πρέπει να Του ψάλλουν επαίνους από την καρδιά τους, την εσωτερική τους ύπαρξη και να ενθαρρύνουν το ένα το άλλο τραγουδώντας.

Κολοσσαείς 3:12-17– «Επομένως, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπητοί, ντυθείτε με συμπόνια, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή. Να αντέχετε ο ένας τον άλλον και να συγχωρείτε ό,τι παράπονο έχετε ο ένας εναντίον του άλλου. Συγχώρεσε όπως σε συγχώρεσε ο Κύριος. Και πάνω από όλες αυτές τις αρετές ντύσου την αγάπη, που τις ενώνει όλες μαζί σε τέλεια ενότητα. Αφήστε την ειρήνη του Χριστού να κυριαρχήσει στις καρδιές σας, αφού ως μέλη ενός σώματος [Εβραίος και Εθνικός. κύριος και σκλάβος? άντρας και γυναίκα] κλήθηκες σε ειρήνη. Και να είστε ευγνώμονες. Αφήστε τον λόγο του Χριστού να κατοικεί μέσα σας πλουσιοπάροχα καθώς διδάσκετε και νουθετείτε ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό. Και ό,τι κι αν κάνετε, είτε με λόγια είτε με έργα, να το κάνετε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού».

Εφεσίους 5:15-20- Ο Παύλος γραπτώς προς τους Εφέσιους Χριστιανούς δηλώνει «Προσέχετε πολύ, λοιπόν, πώς ζείτε — όχι ως άσοφοι αλλά ως σοφοί, αξιοποιώντας στο έπακρο κάθε ευκαιρία, γιατί οι μέρες είναι κακές. Επομένως, μην είστε ανόητοι, αλλά καταλάβετε ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου. Μην μεθύσετε από το κρασί, που οδηγεί στην αποχαύνωση. Αντίθετα, γεμίστε με το Πνεύμα. Μιλώντας μεταξύ τους [πιθανώς ανταποκρινόμενο ή αντιφωνικό τραγούδι] με ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια. Τραγουδώντας και φτιάχνοντας μουσική (μελωδία) στην καρδιά σας στον Κύριο, ευχαριστώντας πάντα τον Θεό Πατέρα για όλα, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Ο Παύλος λέει στους Κολοσσαείς Χριστιανούς ότι η τραγουδιστική έμφαση δίνεται στη διαδικασία σκέψης κάποιου καθώς εκφράζει τα συναισθήματά του προς τον Θεό. Ο Παύλος δεν διευκρινίζει τις λεπτομέρειες σχετικά με το μεμονωμένο ή συναρμολογημένο τραγούδι. Αντίθετα, τονίζει μια στάση ευγνωμοσύνης από την καρδιά του. Όποιο κι αν είναι το σκηνικό, το τραγούδι κάποιου πρέπει να κατευθύνεται προς την ενότητα του Σώματος, να διδάσκει και να ενθαρρύνει κάποιον και προς το να υμνεί τον Θεό είναι λατρεία.

Υπάρχουν πολλά συστατικά για να τραγουδήσετε και να κάνετε μελωδία ή μουσική στην καρδιά σας προς τον Κύριο

- a) Τραγούδι – μάδημα χορδών [οργάνων, φωνητικών χορδών ή χορδών καρδιάς]
- b) Δημιουργία μουσικής στην καρδιά – συναισθήματα και συναισθήματα με ειλικρίνεια
- δ) Προς τον Κύριο – κατευθυνόμενος προς τον Θεό
- ε) Πραγματικό και γνήσιο, όχι προσποιητό ή πλασματικό, αλλά δράση που λαμβάνει χώρα στον εσωτερικό άνθρωπο, την καρδιά ή την ψυχή, το μέρος του ανθρώπου που αγαπά και λατρεύει.

στ) Μπορεί κανείς να τραγουδήσει σε άλλο άτομο είτε συναρμολογημένο είτε όχι.

Άλλες γραφές της Καινής Διαθήκης που σχετίζονται με το τραγούδι

- «Θα ψάλλω με το πνεύμα μου, αλλά θα ψάλλω και με το νου μου» (Α Κορινθίους 14:12-17· 26)
- «Είναι κανείς χαρούμενος; Ας ψάλλει ύμνους» (Ιακώβου 5:10-13)
- «Αινείτε τον Κύριο, όλοι οι εθνικοί, και ψάλλετε δοξολογίες σ' αυτόν, όλοι οι λαοί» (Ρωμαίους 15:7-11).
- «Ενώπιον της εκκλησίας θα ψάλλω τους αίνους σου» (Εβραίους 2:10-12)

Το τραγούδι για απόλαυση απευθύνεται στον εξωτερικό άνθρωπο, ενώ το τραγούδι από την καρδιά αντανακλά τα συναισθήματα του εσωτερικού ανθρώπου. Επομένως, ό,τι υπερिशύει των λογισμών της καρδιάς και γίνεται ευχάριστο στο αυτί, είτε αρμονία, είτε όργανα είτε ψαλμωδίες, παύει να είναι ευάρεστο στον Θεό.

Μια σύντομη ανασκόπηση του τραγουδιού.

ΠΟΥ:

«Γέμισε με το Πνεύμα. Τραγουδήστε και φτιάχνετε μουσική στην καρδιά σας στον Κύριο - προσωπικό

Οπου:

Ως συνέλευση:

Εν μέσω της συνέλευσης, θα σας ψάλλω δοξολογίες

Ως άτομα

Διδάξτε και συμβουλευστε ο ένας τον άλλον με όλη τη σοφία, και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό

Όταν:

Είναι κανείς ευχαριστημένος; Αφήστε τον να τραγουδήσει επαινετικά τραγούδια

Πως:

Θα τραγουδήσω με το πνεύμα μου, αλλά θα τραγουδήσω και με το μυαλό μου.

Υπάρχουν ποικίλες απόψεις σχετικά με το τι συνιστά αποδεκτό τραγούδι στον Θεό σύμφωνα με τη Νέα Διαθήκη. Κάποιος πρέπει να κοιτάξει πέρα από τη γνώμη ή την προσωπική πεποίθηση και να ερμηνεύσει τη γραφή με συνέπεια στο πλαίσιο της, όχι αυθαίρετα. Η ερμηνεία από μια εσφαλμένη υπόθεση παράγει λανθασμένα συμπεράσματα:

- a. Η λατρεία λαμβάνει χώρα σε μια «λειτουργία λατρείας», επομένως το αποδεκτό τραγούδι πρέπει να εμφανίζεται σε μια συνέλευση «λειτουργίας λατρείας».
- b. Το τραγούδι πρέπει να είναι μόνο ψαλμωδίες ή από κοινού, καθώς η αρμονία επικεντρώνεται στο να ακούγεται καλός στον ακροατή και είναι ψυχαγωγία
- c. Μόνο ένα *cappella* σε ομοφωνία ή αρμονία τεσσάρων μερών είναι αποδεκτό
- d. Αν κάποιος έχει ένα τραγούδι σημαίνει ότι η εκκλησία επιλέγει τραγούδια που θα τραγουδήσουν
- e. Το να τραγουδά κανείς από την καρδιά του σε μια καπέλα, άσματα, αρμονία ή με όργανα είναι αποδεκτό, εκτός εάν η εστίαση είναι στους ήχους και όχι στις σκέψεις της καρδιάς του.
- f. Ο αρχηγός τραγουδιού ή ο σκηνοθέτης είναι ερμηνευτής
- g. Πολλαπλοί αρχηγοί τραγουδιών, αρχηγοί ομάδων ή ομάδες επαινών αποτελούν ψυχαγωγία, παρόλο που συμμετέχουν τόσοι πολλοί όσοι όταν μόνο ένας αρχηγός τραγουδιού.
- h. Το τραγούδι πρέπει να είναι από μνήμης χωρίς βιβλία τραγουδιών ή προβολή σε οθόνη.
- i. Αν κάποιος εστιάζεται στην ποιότητα του ήχου, είναι ψυχαγωγία είτε με όργανα είτε με *a cappella* είτε σε αρμονία.

Το τραγούδι για ψυχαγωγία συμβαίνει όταν κάποιος αφήνει την απόλαυση του τραγουδιού και της μουσικής να παρακάμψει τις σκέψεις προς τον Θεό από την καρδιά του είτε αυτό συμβαίνει – α) με ή χωρίς μουσικά όργανα στο ραδιόφωνο, την τηλεόραση ή το CD, β) όταν είναι συναρμολογημένο ή μόνος ή γ) με κανέναν ηγέτη, ένας ηγέτης ή πολλοί ηγέτες. Φυσικά, μπορεί κανείς να έχει μεγάλα αισθήματα δέους, ευλάβειας, τιμής

και δοξολογίας όταν λατρεύει τον Θεό στο τραγούδι και ταυτόχρονα να απολαμβάνει, ακόμη και να καλλιεργείται από τη μελωδία και τη μουσική άλλων φωνών που δοξάζουν και λατρεύουν τον Θεό. Είναι θέμα καρδιάς.

Ερωτήσεις

1. Το τραγούδι υπό την Παλαιά Διαθήκη ήταν για να διδάξει ένα μάθημα και να εκφράσει έπαινο και ευχαριστίες στον Θεό για την αγάπη Του.
T. ___ F. ___
2. Οι Κολοσσαίοι Χριστιανοί τραγουδούσαν για να διδάξουν και να νουθετούν
T. ___ F. ___
3. Το τραγούδι αποδεκτό από τον Θεό πρέπει πάντα να προέρχεται από το εσωτερικό του ανθρώπου, την καρδιά του.
T. ___ F. ___
4. Οτιδήποτε εμποδίζει την καρδιά του ανθρώπου να εστιάσει στις σκέψεις του προς τον Θεό ενώ τραγουδά, εμποδίζει επίσης τη λατρεία στο τραγούδι.
T. ___ F. ___
5. Το τραγούδι από καρδιάς είναι ατομική υπόθεση, ακόμη και όταν κάποιος είναι συγκεντρωμένος ως εκκλησία.
T. ___ F. ___

Μάθημα 9

προσευχόμενος

Ο Ιησούς συζήτησε την προσευχή κατά τη διάρκεια της ομιλίας Του που συνήθως αναφέρεται ως «Η επί του Όρους Ομιλία» δηλώνοντας "Και όποτε προσεύχεστε, μην είστε σαν τους υποκριτές που αγαπούν να στέκονται στις συναγωγές και στις γωνιές των δρόμων για να τους δουν οι άνθρωποι. Σας λέω με βεβαιότητα ότι έχουν την πλήρη ανταμοιβή τους! Αλλά όποτε προσεύχεστε, πήγαινε στο δωμάτιό σου, κλείσε την πόρτα και προσευχήσου στον Πατέρα σου που είναι κρυμμένος και ο Πατέρας σου που βλέπει από το κρυμμένο μέρος θα σε ανταμείψει «Όταν προσεύχεσαι, μην λες πράγματα ανούσια όπως κάνουν οι Εθνικοί νομίζουν ότι θα ακουστούν με το να είναι τόσο λογικοί. Μη γίνεστε σαν αυτούς, γιατί ο Πατέρας σας γνωρίζει τι χρειάζεστε πριν του ζητήσετε» (Ματθαίος 6:5-6). Στο Μάρκος 11:17 ο Ιησούς αναφέρεται στο Ησαΐας 56:7 δηλώνοντας ότι ο ναός του Θεού είναι ένας τόπος προσευχής. Τώρα ο ναός του Θεού κατοικεί στον άνθρωπο.

«Μια μέρα ο Ιησούς προσευχόταν σε ένα συγκεκριμένο μέρος. Όταν τελείωσε, ένας από τους μαθητές του είπε: «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, όπως ο Ιωάννης δίδαξε τους μαθητές του» (Λουκάς 11:1). Στη συνέχεια, ο Ιησούς επανέλαβε αυτό που δήλωσε στο Κατά Ματθαίον 6:9-13 στην ομιλία προσευχής στην Επί του Όρους Ομιλία.

Τι είναι σημαντικό στο αίτημά τους να διδαχθούν πώς να προσεύχονται; Οι μαθητές του Ιησού δεν ήξεραν πώς να προσεύχονται; Μήπως η αντίληψη των μαθητών για την προσευχή αλλοιώθηκε παρατηρώντας τους θρησκευτικούς ηγέτες τους, τους Φαρισαίους, να προσεύχονται; Οι πατριάρχες προσεύχονταν ή η άμεση επικοινωνία του Θεού μαζί τους ήταν ίδια με την προσευχή; Σύμφωνα με το νόμο που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή ήταν οι ιερείς, οι προφήτες ή οι βασιλιάδες οι μόνοι Ισραηλίτες που μπορούσαν να προσευχηθούν;

Στην Παλαιά Διαθήκη προσεύχονταν οι πατριάρχες, οι ιερείς, οι προφήτες και η Χάνα. Οι προσευχές τους φαίνονται ως επί το πλείστον να είναι αιτήματα για συγχώρεση, απελευθέρωση και ικεσίες για ανακούφιση από τα βάσανα. Δεν ήταν οι μόνοι καθώς ο Δανιήλ και άλλοι «προσεύχονταν προς το ναό», τον τόπο παρουσίας του Θεού.

Οι προσευχές της Καινής Διαθήκης είναι αισθητά διαφορετικές από αυτές της Παλαιάς Διαθήκης, καθώς αφορούσαν γενικά πνευματικά πράγματα. Ο Λουκάς καταγράφει στις Πράξεις 10:1-5 ότι ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος, ο Κορνήλιος, προσευχόταν στον Θεό συνεχώς και ότι ο Θεός άκουσε τις προσευχές του.

Στάση του Προσευχόμενου

«Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν. ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχήθηκε έτσι με τον εαυτό του, Θεέ, «Σε ευχαριστώ, που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι, εκβιαστές, άδικοι, μοιχοί, ή ακόμα και όπως αυτός ο τελώνης». Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, δίνω τα δέκατα από όλα όσα κατέχω» [αλαζονική-δες πόσο καλός είμαι]. Και ο τελώνης, που στεκόταν μακριά, δεν ήθελε να σηκώσει τόσο πολύ όσο τα μάτια του στον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του λέγοντας: «Ο Θεός ελέησέ με τον αμαρτωλό [ταπεινό]»» (Λουκάς 18:10-13). Από τους παρακάτω στίχους καταλαβαίνει κανείς ότι ακούγονται προσευχές των ταπεινών παρά των αυτοδικαίων.

Απαντημένη Προσευχή

Ο Ιωάννης μας λέει ότι ο Ιησούς είναι το αμπέλι και οι Χριστιανοί είναι τα κλαδιά. Εάν το κλαδί (ένας Χριστιανός) δεν παραμένει συνδεδεμένο με το αμπέλι (Χριστός) επέρχεται θάνατος και το κλαδί (χριστιανός) κόβεται και πετιέται - δεν είναι πλέον σε κατάσταση σώας. Όσοι παραμένουν προσκολλημένοι στο αμπέλι είναι εν Χριστώ και οι προσευχές τους απαντώνται καθώς δοξάζουν τον Θεό, όχι τον εαυτό τους (Ιωάννης 15).

Εμπόδιο στην προσευχή

Ο Θεός μπορεί να μην ακούει πάντα μια προσευχή καθώς υπάρχουν καταστάσεις, συνθήκες, στάσεις και κίνητρα που εμποδίζουν την προσευχή κάποιου να εισακουστεί.

- Ιάκωβος 4:2-3 «Δεν έχετε, γιατί δεν ζητάτε από τον Θεό. Όταν ζητάς, δεν λαμβάνεις, γιατί ζητάς με λάθος κίνητρα, για να ξοδέψεις ό,τι παίρνεις στις απολαύσεις σου».
- 1 Πέτρου 3:7 «Οι σύζυγοι, με τον ίδιο τρόπο, να είστε προσεκτικοί καθώς ζείτε με τις γυναίκες σας και να τις συμπεριφέρεστε με σεβασμό ως τον πιο αδύναμο σύντροφο και ως κληρονόμους μαζί σας του ευγενικού δώρου της ζωής, έτσι ώστε τίποτα να μην εμποδίζει τις προσευχές σας».

Συχνότητα Προσευχής

«Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του μια παραβολή για να τους δείξει ότι πρέπει πάντα να προσεύχονται και να μην τα παρατάνε. Είπε: «Σε μια συγκεκριμένη πόλη υπήρχε ένας δικαστής που ούτε φοβόταν τον Θεό ούτε νοιαζόταν για τους ανθρώπους. Και υπήρχε μια χήρα σε εκείνη την πόλη που συνέχιζε να ερχόταν σε αυτόν με την παράκληση: «Δώσε μου δικαιοσύνη εναντίον του αντιπάλου μου». Για κάποιο διάστημα αρνιόταν. Αλλά τελικά, είπε στον εαυτό του: «Αν και δεν φοβάμαι τον Θεό ούτε νοιάζομαι για τους άντρες, αλλά επειδή αυτή η χήρα συνεχίζει να με ενοχλεί, θα δω ότι θα δικαιωθεί για να μην με εξαντλήσει τελικά με τον ερχομό της. !» Και ο Κύριος είπε: "Ακούστε τι λέει ο άδικος δικαστής. Και δεν θα αποδώσει ο Θεός δικαιοσύνη για τους εκλεκτούς του, που του φωνάζουν μέρα και νύχτα; Θα συνεχίσει να τους αναβάλλει; Σας λέω, θα δει ότι παίρνουν δικαιοσύνη, και γρήγορα, όμως, όταν έρθει ο Υιός του Ανθρώπου, θα βρει πίστη στη γη» (Λουκάς 18:1-8);

Οι ακόλουθοι του Χριστού πρέπει να προσεύχονται με συνέπεια για βοήθεια στο να ξεπερνούν τις καθημερινές αντιξοότητες της ζωής καθώς ζουν για τον Χριστό. Ο Παύλος δηλώνει «προσευχόμενοι πάντοτε εν Πνεύματι, με κάθε προσευχή και δέηση. Γι' αυτό να είστε σε εγρήγορση με κάθε επιμονή, κάνοντας δέηση για όλους τους αγίους» (Εφεσίους 6:18).

Προσευχές και οδηγίες από

Ιησούς

- Προσωπική προσευχή - ας περάσει αυτό το κύπελλο (ο θάνατος του Ιησού που εκκρεμεί από τη σταύρωση), αλλά θα γίνει το θέλημά σου
- Οδηγίες για την προσευχή – μην χρησιμοποιείτε μάταιες επαναλήψεις
- Προειδοποίηση – οι προσευχές για να φαίνονται από τους ανθρώπους δεν ακούγονται

Αποστόλους

- Προσευχή για τόλμη – Μετά την απελευθέρωση του Πέτρου από το Συμβούλιο
- Προσευχή για Δράση – Ο Πέτρος προσευχήθηκε και είπε, «Σήκω Ταβίθα»
- Προσωπικά – στη φυλακή και τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσευχήθηκαν

Αποστόλων και Χριστιανών

- Γενικές Οδηγίες – αν πάσχει, ας προσευχηθεί
- Για άλλους – ευχαριστούμε και προσευχόμαστε για εσάς πάντα
- Προσευχές για τον εαυτό - οικοδομήστε τον εαυτό σας και προσευχηθείτε με Άγιο Πνεύμα
- Για Συγχώρεση - Μετανοήστε για αυτήν την κακία και προσευχηθείτε

Να έχετε πάντα στην καρδιά σας να κάνετε το θέλημα του Θεού. Προσεύχεστε συνεχώς. Οι προσευχές μπορεί να είναι σύντομες και πολύ συγκεκριμένες. Προσευχηθείτε για πράγματα που διαρκούν για πάντα. Ζητήστε την καθοδήγηση του Θεού για να διατηρήσετε τη Βασιλεία Του πρώτη στην καθημερινή ζωή και να βάζετε τους άλλους μπροστά από τον εαυτό σας. Προσευχηθείτε και βοηθήστε τη διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού. Προσευχηθείτε για τους άλλους και για ευγνωμοσύνη είναι πάντα κατάλληλες.

Οι προσευχές μπορεί να είναι πολύ σύντομες, σε οποιοδήποτε μέρος, για τον εαυτό ή τους άλλους, όταν είναι χαρούμενες ή λυπημένες ή συγκεκριμένες ή γενικές, αλλά όχι εγωκεντρικές.

Ερωτήσεις

1. Οι μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού να τους διδάξει να προσεύχονται καθώς η προσευχή δεν γινόταν σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη.
T. ___ F. ___
2. Ο Θεός απαντά στις προσευχές των
 - a. ___ Αλαζόνας
 - b. ___ Ταπεινός
 - c. ___ Και τα δυο
3. Τι εμποδίζει τις προσευχές
 - a. ___ Τίποτα, καθώς ο Θεός απαντά πάντα στην προσευχή οποιουδήποτε
 - b. ___ Ανάρμοστη μεταχείριση του συζύγου
 - c. ___ Εγωισμός
 - d. ___ α και β
 - e. ___ β και γ
4. Πότε είναι η ώρα της προσευχής;
 - a. ___ Τέσσερις φορές την ημέρα το πρωί, 9 η ώρα, 3 η ώρα και το βράδυ
 - b. ___ Όταν χρειάζεστε κάτι
 - c. ___ Συνεχώς
 - d. ___ α και β
 - e. ___ β και γ
5. Για να είναι αποδεκτή η προσευχή ενός Χριστιανού στον Θεό, πρέπει να παραμείνει εν Χριστώ.
T. ___ F. ___

Μάθημα 10

Δείπνο του Κυρίου - Μνήμη του Χριστού

«Και εκείνος {ο Ιησούς} τους είπε: «Ήθελα ένθερμα να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας πριν υποφέρω (σταύρωση)»» (Λουκάς 22:17).

Ενώ τα Παιδιά του Ισραήλ ήταν ακόμα στη σκλαβιά των Αιγυπτίων, το Πάσχα καθιερώθηκε μετά την ένατη πληγή και πριν από την πληγή του αγγέλου του θανάτου (εδ. 1-7). Κατά τη διάρκεια αυτής της γιορτής οι Ισραηλίτες έπρεπε να σκοτώσουν πριν από το λυκόφως ένα αρνί χωρίς ψεγάδι (έναντι 5). Έπρεπε να ραντίσουν λίγο από το αίμα του στον παραστάτη της πόρτας και το ανώφλι πάνω από την πόρτα. Αυτό είπε στον Θεό και στον άγγελο του θανάτου που ήταν ο λαός Του (εδ. 13). Το αρνί έπρεπε να ψηθεί και να φαγωθεί (Εξοδος 12). Επομένως, το εβραϊκό Πάσχα ήταν ένα αρνί που τρώγονταν κάθε χρόνο τη 14η ημέρα του πρώτου μήνα σε ανάμνηση του Θεού που τους απελευθέρωσε από το θάνατο του πρωτότοκου τους και από την αιγυπτιακή σκλαβιά (Αριθμοί 9).

Τελευταίο Πάσχα του Ιησού

«Και όταν έφτασε η ώρα, κάθισε και οι απόστολοι μαζί του. Και τους είπε, με επιθυμία ήθελα να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας προτού υποφέρω· γιατί σας λέω ότι δεν θα το φάω [το Πάσχα], έως ότου εκπληρωθεί [το Πάσχα] στη βασιλεία του Θεού (Λουκάς 22:14-16).

«Όταν ήταν βράδυ, [ώρα για το δείπνο του Πάσχα] ξαπλώθηκε (ο Ιησούς) στο τραπέζι με τους δώδεκα . . . Καθώς έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, και αφού ευλόγησε (ευχαρίστησε), το έσπασε και το έδωσε στους μαθητές και είπε: Λάβετε, φάτε. αυτό είναι το σώμα μου». Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε λέγοντας: Πιείτε από αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται για πολλούς για άφεση αμαρτιών. Σας λέω ότι δεν θα πιω ξανά από αυτόν τον καρπό της αμπέλου μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πιω καινούργιο μαζί σας στη βασιλεία του Πατέρα μου». Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο όρος των Ελαιών» (Ματθαίος 26:20... 25-30). Στη συνέχεια, λίγους στίχους αργότερα ο Ιησούς είπε «... «Η ψυχή μου είναι πολύ λυπημένη, μέχρι θανάτου. μείνε εδώ και πρόσεχε μαζί μου». Και προχωρώντας λίγο πιο μακριά, έπεσε με τα μούτρα και προσευχήθηκε, λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, άφησε όμως αυτό το ποτήρι να περάσει από μένα, όχι όπως θέλω εγώ, αλλά όπως εσύ»» (Ματθαίος 26:38-39).

Η έκκληση του Ιησού για την αφαίρεση του ποτηριού δεν ήταν ούτε το ψωμί ούτε το δοχείο και το περιεχόμενό του. Ήταν ο θυσιαστικός θάνατός Του με τη σταύρωση, το ποτήρι του πόνου Του. Όταν κάποιος ανακαλεί το ποτήρι που ήθελε να αφαιρέσει ο Ιησούς, θυμάται, ευχαριστεί και δοξάζει τον Θεό για τη θυσία αίματος του Χριστού που απαιτείται για την άφεση των αμαρτιών τους. Η πράξη του Ιησού να προσφέρει τον εαυτό Του ως τη μόνη θυσία που θα μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία. Καθιέρωσε επίσης τη Νέα Διαθήκη και γι' αυτό δεν μπορούσαν να αφαιρεθούν τα βάσανα και οι θυσίες Του. Ακολουθεί μια σύγκριση της Παλαιάς και της Νέας Διαθήκης.

Παλαιά Συμφωνία Νέα Συμφωνία

Θυσία	Αρνί χωρίς ψεγάδι	Ιησούς - χωρίς αμαρτία
Αφαίρεση από Έλεγχο των Αιγυπτίων	Έλεγχος του Σατανά	
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΠΟ	Σωματική σκλαβιά	Πνευματική Σκλαβιά
Γη της Επαγγελίας Χαναάν - φυσική	Παράδεισος - πνευματικός	
Οργή κατά	φαραώ	Διάβολος
Το αίμα προσδιορίζει	Ισραηλίτες	Αυτοί εν Χριστώ

Μάρκος 14:23-26 «Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε και ήπιαν όλοι από αυτό. Και τους είπε: Αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται για πολλούς. Αλήθεια, σας λέω, δεν θα ξαναπιώ από τον καρπό της αμπέλου μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πιω καινούργιο στη βασιλεία του Θεού». Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο Όρος των Ελαιών».

Λουκάς 22:17-24 «Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, είπε: Πάρτε αυτό και μοιράστε το μεταξύ σας. Γιατί σας λέω ότι από τώρα και στο εξής δεν θα πίνω από τον καρπό της αμπέλου μέχρι να έρθει η βασιλεία

του Θεού». Και πήρε ψωμί, και αφού ευχαρίστησε, το έσπασε και τους το έδωσε λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου, που δίνεται για εσάς. Κάνε αυτό στη μνήμη μου». Και το ίδιο το ποτήρι αφού έφαγαν, λέγοντας: Αυτό το ποτήρι που χύνεται για σένα είναι η νέα διαθήκη στο αίμα μου.

1 Κορινθίους 10:16-18 «Το ποτήρι της ευλογίας που ευλογούμε [δεν ευλογούμε κανένα αίτημα να ευλογεί ο Θεός], δεν είναι συμμετοχή στο αίμα του Χριστού; Το ψωμί που σπάμε, δεν είναι συμμετοχή στο σώμα του Χριστού; Επειδή ένας είναι ο άρτος, εμείς που είμαστε πολλοί είμαστε ένα σώμα, γιατί όλοι κοινωνούμε από τον ένα ψωμί. Σκεφτείτε τον λαό του Ισραήλ: αυτοί που τρώνε τις θυσίες δεν συμμετέχουν στο θυσιαστήριο;»

1 Κορινθίους 11:25 Ο Παύλος περιλαμβάνει μια άλλη δήλωση: «Διότι όσες φορές τρώτε αυτό το ψωμί και πίνετε το ποτήρι, διακηρύττετε τον θάνατο του Κυρίου [εξιλεωτική θυσία, προσφορά για την αμαρτία, σταύρωση] μέχρι να έρθει».

Κάθε φορά που κάποιος συμμετέχει στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να επικεντρώνεται στον Χριστό και στην εξιλεωτική Του θυσία - Να με θυμάσαι!

- Το ψωμί αντιπροσωπεύει τον Ιησού που ως Θεός ήρθε στη γη για να ζήσει ανάμεσά μας σε σώμα από σάρκα, όχι σε φάντασμα.
- Ο καρπός της αμπέλου, το περιεχόμενο του ποτηριού, αντιπροσωπεύει το αίμα του Ιησού που εισήγαγε τη Νέα Διαθήκη με την εξιλεωτική Του θυσία - την προσφορά για την αμαρτία.

Ερωτήσεις

1. Τι παρακάλεσε να αφαιρέσει ο Ιησούς;
 - a. ___ Ένα φυσικό κύπελλο
 - b. ___ Το κύπελλο της σταύρωσης, κύπελλο του πόνου
 - c. ___ Περιεχόμενα του φλιτζανιού
2. «Διακήρυξε τον θάνατο του Κυρίου» σημαίνει τη θυσία αίματος, την προσφορά για την αμαρτία, τη σταύρωση
T. ___ F. ___
3. Οι Χριστιανοί πρέπει να θυμούνται την προσφορά του Χριστού για την αμαρτία (εξιλεωτική θυσία) μόνο την Κυριακή όταν λαμβάνουν το Δείπνο του Κυρίου.
T. ___ F. ___
4. Το ψωμί αντιπροσωπεύει τον Θεό σε ένα ανθρώπινο σώμα που πειράζεται και υποφέρει ως άνθρωπος
T. ___ F. ___
5. Ο καρπός του αμπελιού αντιπροσωπεύει το χύσιμο του φυσικού αίματος του Ιησού, την εξιλεωτική θυσία που απαιτείται για μια προσφορά αμαρτίας για μια αιώνια ζωή.
T. ___ F. ___

Μάθημα 11

Δίνοντας

«Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μοναδικό και μοναδικό Υιό του, για να έχει ο καθένας που τον εμπιστεύεται αιώνια ζωή, αντί να καταστραφεί ολοκληρωτικά» (Ιωάννης 3:16). Φαίνεται να υπάρχει άμεση συσχέτιση μεταξύ αγάπης και προσφοράς.

Εν Χριστώ πρέπει να μάθουμε να αγαπάμε και να μεταδίδουμε αυτή την αγάπη μέσω της προσφοράς - το μοίρασμα αυτού που ο Θεός μας έχει εμπιστευτεί.

«Και τώρα, αδελφοί, θέλουμε να ξέρετε για τη χάρη που έδωσε ο Θεός στις Μακεδονικές εκκλησίες. Από την πιο σκληρή δοκιμασία, η υπερχειλίση χαρά τους [η ελπίδα τους για αιώνια ζωή] και η ακραία φτώχεια τους

έβρεξαν από πλούσια γενναιοδωρία. Διότι μαρτυρώ ότι έδωσαν όσο μπορούσαν, και μάλιστα πέρα από τις δυνατότητές τους. Εντελώς μόνοι τους, μας παρακάλεσαν επειγόντως για το προνόμιο να συμμετάσχουμε σε αυτήν την υπηρεσία προς τους αγίους (Β' Κορινθίους 8:1-7).

«Αν κάποιος δεν φροντίζει για τους συγγενείς του, και ιδιαίτερα για την άμεση οικογένειά του, έχει αρνηθεί την πίστη και είναι χειρότερος από άπιστο» (1 Τιμόθεο 5:8).

Στάση

Η αγάπη κάποιου για τον Θεό εκφράζεται στη φροντίδα αυτών που έχουν ανάγκη. «Θρησκεία [*Threeskeía – εξωτερική δραστηριότητα*] που ο Θεός Πατέρας μας δέχεται ως αγνό και άψογο είναι αυτό: να φροντίζει [να φροντίζει για τις ανάγκες τους] τα ορφανά και τις χήρες που βρίσκονται στη στενοχώρια τους και να μην μολύνεται από τον κόσμο» (Ιακώβου 1:27).

Ένας άπληστος αγαπά τον εαυτό του περισσότερο από τον Θεό ή τους άλλους.

«Κανείς δεν μπορεί να υπηρετήσει δύο κυρίους. Ή θα μισήσει το ένα και θα αγαπήσει το άλλο, ή θα αφοσιωθεί στον έναν και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε και τον Θεό και το χρήμα» (Ματθαίος 6:24).

«Αν δώσω ό,τι έχω στους φτωχούς και παραδώσω το σώμα μου στις φλόγες, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν κερδίζω τίποτα». [Δεν πρόσφερα την πνευματική μου ύπαρξη στον Θεό επειδή το δώρο μου ήταν από καθήκον ή εντολή.] (Α Κορινθίους 13:3).

"Δώσε εντολή σε αυτούς που είναι πλούσιοι σε αυτόν τον κόσμο να μην είναι αλαζονικοί ούτε να εναποθέσουν την ελπίδα τους στον πλούτο, που είναι τόσο αβέβαιος, αλλά να εναποθέσουν την ελπίδα τους στον Θεό» (Α' Τιμ. 6:17-19). Στο Μάρκος 10:17-21 διαβάζουμε για έναν πλούσιο άνδρα που τηρούσε τον Νόμο, αλλά δεν ήταν πρόθυμος να μοιραστεί με τους άπορους. Δεν μπορεί κανείς να κερδίσει την αιώνια ζωή τηρώντας το γράμμα του νόμου. Η επιθυμία που ευχαριστεί τον Θεό είναι να κάνουμε το καλό, να ζούμε άγια και να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Ο πλούσιος αποθήκευσε τον πλούτο του στη γη και όχι στον ουρανό. Η συμπονετική προσφορά σε όσους έχουν ανάγκη είναι θησαυροί που αποθηκεύονται στον ουρανό. Είτε πλούσιοι είτε φτωχοί αυτοί που είναι εν Χριστώ αποθηκεύουν θησαυρούς στον ουρανό κάνοντας καλό βοηθώντας άλλους υλικά και πνευματικά. Το ποσό δεν αποθηκεύεται αλλά η στάση της καρδιάς του στη γενναιοδωρη προσφορά εαυτού και υλικών αγαθών που έχει στη διάθεσή του.

"Προσέξτε να μην κάνετε τις «πράξεις δικαιοσύνης» σας ενώπιον των ανθρώπων, για να το δουν. Εάν το κάνετε, δεν θα έχετε αμοιβή από τον Πατέρα σας στον ουρανό» (Ματθαίος 6:1-4).

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Δίνεις το ένα δέκατο των μπαχαρικών σου — μέντα, άνηθο και κύμινο. Αλλά έχετε παραμελήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη. Θα έπρεπε να έχετε ασκήσει το δεύτερο, χωρίς να παραμελείτε το πρώτο» (Ματθαίος 23:23-24).

«Τώρα ένας άντρας ονόματι Ανανίας, μαζί με τη σύζυγό του Σαπφείρα, πούλησαν και ένα ακίνητο. Με την πλήρη γνώση της συζύγου του κράτησε πίσω μέρος των χρημάτων για τον εαυτό του, αλλά έφερε τα υπόλοιπα και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων» (Πράξεις 5:1-2). Δεν είναι το γεγονός ότι δεν έδωσαν όλα τα έσοδα, αλλά η στάση τους να δίνουν επιθυμητά έπαινο στους άνδρες.

Απληστία και Εγωισμός

Η απληστία είναι η εστίαση στον εαυτό μου – τα υπάρχοντά μου, ο χρόνος μου και οι επιθυμίες μου.

"Θανατώθηκε Επομένως, ό,τι ανήκει στη γήινη φύση σας: σεξουαλική ανηθικότητα, ακαθαρσία, λαγνεία, κακές επιθυμίες και απληστία, που είναι ειδωλολατρία. Εξαιτίας αυτών έρχεται η οργή του Θεού». (Κολοσσαείς 3:5-6)

- Και θα πω στην ψυχή μου, Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά φυλαγμένα για πολλά χρόνια. ηρέμησε, φάε, πιες, χαίρεσαι. Αλλά ο Θεός του είπε, ανόητη, αυτή τη νύχτα ζητείται από σένα η ψυχή σου. και τίνος θα είναι αυτά που ετοίμασες;» (Λουκάς 12:19-20)
- "Πρόσεχε! Να είστε σε επιφυλακή από κάθε είδους απληστία. η ζωή του ανθρώπου δεν συνίσταται στην αφθονία των υπαρχόντων του» (Λουκάς 12:15).
- «Αλλά η ευσέβεια με την ικανοποίηση είναι μεγάλο κέρδος. Γιατί δεν φέραμε τίποτα στον κόσμο και δεν μπορούμε να πάρουμε τίποτα από αυτόν. Αλλά αν έχουμε φαγητό και ρούχα, θα αρκεστούμε σε αυτό. Οι άνθρωποι που θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και την καταστροφή. Γιατί η αγάπη για το χρήμα είναι η ρίζα κάθε είδους κακού. Μερικοί άνθρωποι, πρόθυμοι για χρήματα, παρέσυραν την πίστη και διαπέρασαν τον εαυτό τους με πολλές θλίψεις» (Α' Τιμόθεο 6:6-10).
- **«Μην μαζεύετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά καταστρέφουν, και όπου οι κλέφτες εισβάλλουν και κλέβουν. Αλλά μαζέψτε για τον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, [πράξεις υπηρεσίας προς τους άλλους] όπου ο σκόρος και η σκουριά δεν καταστρέφουν, και όπου οι κλέφτες δεν εισβάλλουν και κλέβουν. Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας»** (Ματθαίος 6:19-21).
- Η παραβολή που συχνά αναφέρεται ως ο πλούσιος και ο Λάζαρος, (Λουκάς 16:19-31) απεικονίζει γλαφυρά τη δεινά εκείνων που χρησιμοποιούν τους πόρους του Θεού για τον εαυτό τους χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τη δεινά εκείνων με τους οποίους έρχονται σε τακτική επαφή. Εάν κάποιος δεν αλλάξει και αρχίσει να χρησιμοποιεί τους πόρους του προς όφελος του Θεού, σίγουρα θα αποβληθεί από την παρουσία του Θεού.

«Ο Ιησούς κοίταξε γύρω του και είπε στους μαθητές του: Πόσο δύσκολο είναι για τους πλούσιους να μπουν στη βασιλεία του Θεού» (Μάρκος 10:23)! Τα πλούτη δεν είναι το πρόβλημα. Είναι να βασίζεται κανείς στον πλούτο του για να κερδίσει τη σωτηρία και την αιώνια ζωή παρά στον Θεό.

Γενναιόδωρος στα υλικά πράγματα

«Να θυμάστε αυτό: [Ο Παύλος γράφει στους Κορίνθιους Χριστιανούς] Όποιος σπέρνει με φειδώ θα θερίσει επίσης με φειδώ, και όποιος σπέρνει γενναιόδωρα θα θερίσει επίσης γενναιόδωρα. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να δίνει αυτό που έχει αποφασίσει στην καρδιά του να δώσει, όχι απρόθυμα ή με εξαναγκασμό (καθήκον ή απρόθυμα) γιατί ο Θεός αγαπά έναν χαρούμενο δωρητή. Και ο Θεός είναι σε θέση να σας κάνει να περισσεύει κάθε χάρη, ώστε σε όλα τα πράγματα ανά πάσα στιγμή, έχοντας όλα όσα χρειάζεστε, να αφθονείτε σε κάθε καλό έργο, όπως είναι γραμμένο: «Διασκόρπισε τα δώρα του στους φτωχούς. η δικαιοσύνη του διαρκεί για πάντα».

Ο Παύλος γράφοντας στους Χριστιανούς δηλώνει «Αυτός που έκλεψε δεν πρέπει να κλέβει πια, αλλά πρέπει να εργάζεται, κάνοντας κάτι χρήσιμο με τα χέρια του, για να έχει κάτι να μοιραστεί με όσους έχουν ανάγκη» (Εφεσίους 4:28).

Γενναιόδωροι στη Διάνοιά μας

Μην συνεχίσετε στα τυφλά να δέχεστε αυτά που σας έχουν διδαχθεί. Εξετάστε προσωπικά τις γραφές, συζητήστε με άλλους Χριστιανούς, αποκτήστε μια σαφέστερη κατανόηση του θελήματός Του. Αποδείξτε τα

πάντα μόνοι σας αντί να βασίζεστε και να αποδέχεστε την πίστη ή τη γνώμη ενός έμπιστου φίλου, δασκάλου, ιεροκήρυκα ή πάστορα. Αποδεχτείτε τις εντολές του Χριστού και εμπιστευτείτε Του με υπακοή. Αν κάποιος δεν προσπαθήσει να καταλάβει, πώς μπορεί να αλλάξει;

Γενναιόδωροι στην επιρροή μας

Η επιρροή σας μετριέται από το τι σκέφτονται ή λένε οι άλλοι για εσάς. Η χριστιανική επιμέλεια απαιτεί η επιρροή κάποιου να δοξάζει τον Θεό και να χρησιμοποιείται για να δει ότι η δικαιοσύνη και το έλεος απονέμονται στους φτωχούς.

Γενναιόδωρος με το Ευαγγέλιό Του

«Και τους είπε: Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα. Αυτός που πιστεύει και βαπτίζεται θα σωθεί. αλλά αυτός που δεν πιστεύει θα καταδικαστεί» (Μάρκος 16:15-16).

Ο Θεός έχει εμπιστευθεί σε όσους είναι εν Χριστώ την πιο πολύτιμη και σημαντική περιουσία Του. Δεν έκανε άλλα σχέδια για να μεταδώσει το Ευαγγελικό Μήνυμά Του Συμφιλίωσης. Περιμένει από εμάς να κάνουμε το θέλημά Του, αν δεν το κάνουμε κάποιος άλλος. Θα λάβουν την ανταμοιβή Του. εμείς δεν θα. Το ερώτημα είναι «κάνουμε το θέλημά Του ή αφήνουμε κάποιον άλλο να το κάνει για εμάς;»

Γενναιόδωροι με τον χρόνο μας

Η σωστή χρήση του χρόνου μας περιλαμβάνει να ξοδεύουμε χρόνο για τον εαυτό μας, την οικογένεια, τους άπορους, τη μελέτη και το να μεταφέρουμε το Ευαγγέλιο στον κόσμο για να καλύψουμε τις πνευματικές τους ανάγκες. Εκτός από την οικονομική βοήθεια για την κάλυψη του κόστους, μπορεί κανείς να συμμετάσχει σε:

- a. Ατομικές σπουδές της Αγίας Γραφής ένας προς έναν
- b. Φέρνοντας τους ανθρώπους σε έναν δάσκαλο
- c. Διανομή και αξιολόγηση μαθημάτων αλληλογραφίας της Αγίας Γραφής
- d. Ανάπτυξη γραπτών μαθημάτων
- e. Ενθάρρυνση άλλων στη διακονία τους

Προσωπική Ευθύνη στο Δόσιμο

Είμαι υπεύθυνος να κάνω το θέλημά Του; Φυσικά, η απάντηση είναι προφανής – ένα ηχηρό ΝΑΙ, είμαι προσωπικά υπεύθυνος!

Δεν είναι μόνο οι πιστοί ακόλουθοι του Χριστού, αλλά όλοι θα κληθούν να δώσουν λογαριασμό. «Όσο σίγουρα ζω», λέει ο Κύριος, «κάθε γόνατο θα υποκύψει μπροστά μου. κάθε γλώσσα θα εξομολογηθεί στον Θεό». Τότε λοιπόν, ο καθένας μας θα δώσει λογαριασμό για τον εαυτό του στον Θεό» (Ρωμαίους 14:11-12).

Το να δίνεις είναι μια απάντηση της καρδιάς σύμφωνα με τον τρόπο που κάποιος έχει ευημερήσει. Δεν είναι κάποια «νομική απαίτηση» όπως το δέκατο.

Ένας Χριστιανός πρέπει να γνωρίζει πράγματα που επηρεάζουν την προσφορά του είτε για καλό είτε για κακό. Οι πράξεις και ο λόγος κάποιου είναι να δοξάζουν τον Θεό. διαφορετικά, δοξάζει τον Διάβολο και την υπόθεση του. Κάποιος είναι προσωπικά υπεύθυνος για την προσφορά και τη διαχείριση τους!

Απαράδεκτο Δόσιμο

- Μη χρήση των πόρων που έχει δώσει ο Θεός για να κάνει το θέλημά Του.
- Δίνοντας γιατί είναι εντολή και όχι από καρδιάς
 - Ο Ιησούς αναφέρθηκε σε όσους έδωσαν λόγω εντολής ως υποκριτές. Επικεντρώθηκαν στην εκτέλεση της εντολής και παραμέλησαν τα πιο σημαντικά πράγματα της ζωής - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη

- Δίνοντας για να αναγνωρισθεί από τον άνθρωπο
- Βαμμένο από αμαρτία χωρίς νόημα δώρο
 - Πολλά χρόνια πριν, στα εδάφια Ησαΐας 1:10-17 ο Θεός δήλωσε: «Μη φέρνετε άλλες άσκοπες προσφορές. ... Δεν μπορώ να ανεχτώ εορτασμούς με αμαρτίες! ... Πλύντε! Καθαρίστε τον εαυτό σας! Απομάκρυνε τις αμαρτωλές σου πράξεις από τα μάτια μου. Σταμάτα να αμαρτάνεις! Μάθετε να κάνετε αυτό που είναι σωστό! Προωθήστε τη δικαιοσύνη! Δώστε στον καταπιεσμένο λόγο να γιορτάσει! Αναλάβετε την υπόθεση του ορφανού! Υπερασπιστείτε τα δικαιώματα της χήρας!

Ερωτήσεις

1. Γιατί να δώσει ένας Χριστιανός;
 - a. ___ Είναι μια εντολή που πρέπει να τηρηθεί
 - b. ___ Λόγω της αγάπης του Θεού και του ανθρώπου
2. Πόσα πρέπει να δώσει ένας Χριστιανός;
 - a. ___ Δέκα τοις εκατό, το δέκατο
 - b. ___ Μέχρι να πονέσει
 - c. ___ Όπως κάποιος έχει ευημερήσει
3. Απληστία είναι να εστιάζεις στον εαυτό σου και να ικανοποιείς τις επιθυμίες του παρά να εστιάζεις στην ικανοποίηση όσων έχουν σωματική και πνευματική ανάγκη.

T. ___ F. ___
4. Ποιοι είναι εκείνοι που θα δώσουν λογαριασμό για πράγματα που έγιναν ή δεν έγιναν ενώ εδώ στη γη;

ένα. ___ Αμαρτωλοί

σι. ___ Χριστιανοί

ντο. ___ Όλη η ανθρωπότητα
5. Τι είναι απαράδεκτο να δίνεις;

ένα. ___ Δίνοντας γιατί έχει εντολή

σι. ___ Δίνοντας για να λάβετε προσωπική αναγνώριση

ντο. ___ Δίνοντας με ασυγχώρητη αμαρτία

ρε. ___ Όλα τα παραπάνω

Εκκλησιαστική Πειθαρχία

Μάθημα 12

Οι Χριστιανοί είναι σε κοινωνία με τον Χριστό και πρέπει να είναι με όλους τους άλλους που είναι εν Χριστώ. Είναι ίσοι στην αγάπη του Θεού, στη σωτηρία τους και σε όλα τα οφέλη που προέρχονται από την ύπαρξη εν Χριστώ. Ωστόσο, όντας άνθρωποι, όλοι διαφέρουν ως προς τις ικανότητες, τη διάνοια, τη γνώση, τη σοφία και την ωριμότητα τόσο στον φυσικό όσο και στον πνευματικό κόσμο. Επομένως, θα υπάρξουν συγκρούσεις διαφορετικού βαθμού που πρέπει να επιλυθούν.

Θα υπάρχουν επίσης διαφορές στην κατανόηση και την προσωπική ερμηνεία των γραφών. Μερικοί μπορεί να επιχειρήσουν να επιβάλουν την ερμηνεία τους σε άλλους ως προϋπόθεση συναναστροφής, η οποία είναι αντίθετη με τις οδηγίες του Παύλου στο 1 Κορινθίους 8. Επιπλέον, θα υπάρξουν εκείνοι που θα διδάξουν την πίστη τους που είναι ξένη προς τη Βίβλο.

Ο σκοπός της εκκλησιαστικής πειθαρχικής δράσης είναι να φέρει πίσω έναν Χριστιανό που έχει περιπλανηθεί και δεν ζει πλέον μια ζωή ευάρεστη στον Θεό. Εγώσκοπός του είναι να αποτρέψει την απώλεια της ψυχής κάποιου, να αποτρέψει τη μόλυνση του Σώματος και να δείξει την αγάπη, τη δικαιοσύνη και το έλεος του Θεού στον κόσμο.

Η πειθαρχία δεν πρέπει ποτέ να υπερβαίνει κάποια προσωπική ερμηνεία που απαιτείται για να γίνει αποδεκτή από όλους για να είμαστε σε συντροφιά.

Εβραίους 12:5-7 – «Γιε μου, μην σκέφτεσαι ελαφρά τη διαπαιδαγώγηση (παιδεία) του Κυρίου και μην εγκαταλείπεις όταν διορθωθείς από αυτόν. Γιατί ο Κύριος διαπαιδαγωγεί αυτόν που αγαπά, και τιμωρεί κάθε γιο που δέχεται.»

2 Τιμόθεο 3:16-17 – «Όλη η Γραφή εκπνέεται από τον Θεό και είναι ωφέλιμη για διδασκαλία, επίπληξη, διόρθωση και εκπαίδευση (διδασκαλία) στη δικαιοσύνη».

Εβραίους 12:11 – «Προς το παρόν, όλη η πειθαρχία (παιδεία) φαίνεται επώδυνη [όχι απαραίτητα σωματικός πόνος] παρά ευχάριστη, αλλά αργότερα αποδίδει τον ειρηνικό καρπό της δικαιοσύνης σε εκείνους που έχουν εκπαιδευτεί από αυτήν».

Εφεσίους 6:4 – «Πατέρες, μην εξοργίζετε τα παιδιά σας, αλλά ανατρέφετε τα εκπαιδευόντάς τα και διδάσκοντάς τα για τον Κύριο (παιδεία και διδασκαλία).

Ο θεόπνευστος Λόγος μας καθοδηγεί στα βήματα που χρειάζονται για να διατηρήσουμε την πίστη, την ενότητα και την κοινωνία με τον Θεό και τον άνθρωπο:

1. Οι Χριστιανοί που αμαρτάνουν εναντίον σας ή του Θεού πρέπει να προσεγγιστούν από τους Χριστιανούς αδελφούς τους για να εξηγήσουν γιατί οι πράξεις τους είναι αμαρτωλές, ώστε να μπορέσουν να διορθώσουν τους τρόπους τους.
2. Η πειθαρχία πρέπει να αρχίσει αμέσως, όχι αύριο, ούτε την επόμενη εβδομάδα, ούτε τον επόμενο μήνα ή όχι τον επόμενο χρόνο.
3. Η πειθαρχία πρέπει να είναι συνεπής και να συνεχίζεται έως ότου επέλθει η μετάνοια ή μέχρι να εξαντληθεί κάθε ευκαιρία για μετάνοια.
4. Η πειθαρχία δεν πρέπει ποτέ να ασκείται σε φήμες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει πρώτα να επιχειρήσουν επίλυση. Γνωρίζουν τα γεγονότα αλλά μπορεί να τα καταλάβουν διαφορετικά.
5. Η πειθαρχία πρέπει να χορηγείται σε πλούσιους και φτωχούς, άνδρες και γυναίκες, και ηλικιωμένους και νέους χωρίς μεροληψία.
6. Η αγάπη πρέπει να είναι πάντα πάνω από όλα.

Πειθαρχία Από Τοπικό Κογκρέσιο

Η πιο αποτελεσματική μέθοδος εκπαίδευσης/διδασχής και αλλαγής είναι η μέθοδος ένας προς έναν. «Αν ο αδελφός σου αμαρτήσσει εναντίον σου, πήγαινε και πες του το λάθος του, ανάμεσα σε σένα και μόνο σε αυτόν. Αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδελφό σου» (Ματθαίος 18:15).

Όταν ένας προς έναν δεν προκαλεί αλλαγή, τότε πρέπει να εμπλακούν και άλλοι. Λίγοι, ίσως δύο ή τρεις, Χριστιανοί που είναι σεβαστοί από τον παραβάτη και ολόκληρη την εκκλησία πρέπει να πάνε μαζί σας στον προσβεβλημένο, όχι στον φίλο σας που συμφωνεί πάντα μαζί σας, για να συζητήσουν την κατάστασή του (Ματθαίος 18:16).

«Αδελφοί μου, αν κάποιος από εσάς περιπλανηθεί από την αλήθεια και κάποιος τον επαναφέρει, ας γνωρίζει ότι όποιος επαναφέρει έναν αμαρτωλό από την περιπλάνησή του, θα σώσει την ψυχή του από το θάνατο και θα καλύψει πλήθος αμαρτιών» (Ιακώβου 5:19- 29).

«Πάνω απ' όλα να αγαπάτε ο ένας τον άλλον ένθερμα, γιατί η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών» (Α' Πέτρου 4:8).

Ο λαός του Θεού πρέπει να διορθώνει τους αδελφούς του μερικές φορές σε κάτι που μπορεί να φαίνεται ακραία τιμωρία. «Καθαρίστε (καθαρίστε) το παλιό προζύμι» (V7) «Μην κάνετε παρέα (συναναστρέφεστε) με

κανέναν που φέρει το όνομα του αδελφού, εάν είναι ένοχος» (εδ. 11) [την πρακτική της] αμαρτίας. Ολόκληρη η εκκλησία, όσοι συγκεντρώθηκαν, πρέπει να τον αντιμετωπίσουν αυτοπροσώπως, όχι με επιστολή, e-mail, γραπτό μήνυμα, tweet, τηλεφώνημα ή δημόσια ανακοίνωση. Δεν είναι πρόβλημα των πρεσβυτέρων, είναι πρόβλημα ολόκληρης της εκκλησίας και πρέπει να συμμετέχουν όλοι (Α' Κορινθίους 5 και Ματθαίος 18:17).

Τι δεν συνδέεται με ή δεν διατηρεί παρέα συνεπάγεται; Αποφεύγει, δεν μιλάει, δεν παρέχει βοήθεια, απαγορεύει τη συνέλευση, το να μην τρώει ή να κοιμάται με την οικογένεια και τη διακοπή της στενής συντροφιάς; Ο σκοπός της πειθαρχίας είναι να προκαλέσει μια αλλαγή στη δράση προς τη συμφιλίωση με τους αδελφούς και τον Θεό. Καμία ένωση κανενός είδους δεν εμποδίζει την επικοινωνία, ακυρώνοντας έτσι τον σκοπό της πειθαρχικής δράσης. Διακοπή κάθε στενής συντροφικότητας. όπως, η μη κατανάλωση του κοινού γεύματος, το γεύμα της Αγάπης, όταν τελέστηκε ο Δείπνος του Κυρίου, είναι η επιδιωκόμενη ενέργεια.

Επιτυχία της πειθαρχικής δράσης

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο σκοπός της πειθαρχίας είναι να προκαλέσει μια αλλαγή από την πρακτική της αμαρτίας και για τη συμφιλίωση με τον Θεό. Η δράση της συνέλευσης μετά τη μετάνοια είναι κρίσιμη. Ξαναδιάβασε τη νουθεσία του Παύλου «Αλλά αν κάποιος έχει προκαλέσει θλίψη, δεν μου προκάλεσε θλίψη. Σε κάποιο βαθμό —δεν θέλω να το τονίσω πάρα πολύ— σας έχει επηρεάσει όλους. Αυτή η τιμωρία από την πλειοψηφία είναι αρκετά αυστηρή για έναν τέτοιο άνθρωπο. Οπότε, συγχωρέστε τον και παρηγορήστε τον, αλλιώς θα πνιγεί στην υπερβολική θλίψη του. Γι' αυτό σε προτρέπω να τον διαβεβαιώσεις για την αγάπη σου» (Β' Κορινθίους 2:5-8). Η αγάπη θα τον εμποδίσει να νιώσει ότι είναι χριστιανός δεύτερης κατηγορίας. Είναι υπηρέτης που επιστρέφει. Ο Κύριός του θέλει να είναι εργάτης στο βασίλειο. Όλοι οι άλλοι Χριστιανοί πρέπει να τον ενθαρρύνουν και να τον βοηθήσουν να γίνει πιστός και παραγωγικός υπηρέτης του Θεού. Εάν ο μετανοημένος συμφιλιωμένος αδελφός δεν επιτραπεί να λειτουργήσει στο Σώμα Χριστού, το Σώμα είναι εξασθενημένο και δεν ενώνεται.

Εκούσια αμαρτία

Υπάρχει κάποια διαφορά μεταξύ της πρακτικής της αμαρτίας και μιας εκούσιας αμαρτίας; Είναι αδύνατο για κάποιον που το κάνει να αποκατασταθεί στον Θεό; Εβραίους 10:26. «Επειδή, αν συνεχίσουμε να αμαρτάνουμε σκόπιμα (εκούσια) αφού λάβουμε τη γνώση της αλήθειας, δεν μένει πλέον θυσία για αμαρτίες».

Ιωάννης 8:34 «Ο Ιησούς τους απάντησε: «Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, καθένας που κάνει την αμαρτία είναι δούλος της αμαρτίας».

Η υποχώρηση στον πειρασμό κάνει κάποιον δούλο ή είναι η πρακτική της αμαρτίας που καθορίζει την κατάστασή του; Δεν είναι η υποχώρηση, αλλά η άσκηση της αμαρτίας, η επιθυμία για συνέχιση και η άρνηση της αλλαγής, που παράγει τη σκλαβιά στην αμαρτία. Είναι τρόπος ζωής. Έτσι ενώ ακόμα συνέρχονταν με τους αγίους, ο αμετανόητος αμαρτωλός πρέπει να απομονωθεί κατά τη διάρκεια του φαγητού του κοινόχρηστου γεύματος (αγάπη ή γιορτή αγάπης) το φαγητό από το τραπέζι του Κυρίου, μια πράξη που τους υπενθυμίζει την αιματηρή θυσία του Χριστού που δόθηκε για τη συγχώρεση τους.

Ερωτήσεις

1. Ο σκοπός της εκκλησιαστικής πειθαρχίας είναι να επαναφέρει έναν αδελφό σε συμφιλίωση με τον Θεό.
T. ___ F. ___
2. Όταν ένας αδελφός αμαρτάνει εναντίον σου, ποια είναι η αρχική διαδικασία αποκατάστασης της σχέσης σου;
 - a. ___ Πάρτε τους φίλους σας και αντιμετωπίστε τον
 - b. ___ Πες στους πρεσβυτέρους της εκκλησίας
 - c. ___ Πείτε σε ολόκληρη την εκκλησία ώστε να αποσύρουν τη συναναστροφή
 - d. ___ Πηγαίνετε κοντά του και συζητήστε ήρεμα το πρόβλημα

3. Το να μην κάνεις παρέα με έναν αμαρτωλό αδελφό που αρνείται να μετανοήσει σημαίνει ότι δεν έχεις καμία επαφή.
T. ___ F. ___
4. Ποια ενέργεια πρέπει να κάνει ένας Χριστιανός όταν ένας αδελφός που είχε εγκαταλείψει τον Θεό μετανοήσει και επιστρέψει;
a. ___ Καλώς ήρθατε, αλλά περιορίστε τη λειτουργία του
b. ___ Καλωσορίστε τον, αλλά έχετε λίγη συναναστροφή
c. ___ Καλωσορίστε τον και ενθαρρύνετέ τον να βρει κάποια λειτουργία για αυτόν μέσα στο Σώμα.
5. Ποια θυσία είναι διαθέσιμη για έναν Χριστιανό που συνεχίζει να αμαρτάνει εσκεμμένα;
a. ___ Χριστός
b. ___ Κανένα

ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ⁵

Ο όρος «λατρεία» χρησιμοποιείται συχνά με χαλαρό τρόπο, που εφαρμόζεται σε μια ποικιλία συνθηκών και φέρει πολλές συνδηλώσεις. Ίσως η λατρεία να έχει οριστεί ακούσια από την κλασική χρήση της λέξης και από ορισμένες τελετουργικές μορφές θρησκευτικών δραστηριοτήτων. Τα άτομα πρέπει να γνωρίζουν τη βιβλική έννοια της λατρείας, τις ελευθερίες της και τις πιθανές μορφές έκφρασής της.

Ιστορικά οι άνθρωποι είναι γνωστό ότι εμπιστεύονται τα αστέρια, αποτίουν φόρο τιμής σε φανταστικές ουράνιες φιγούρες, δίνουν δώρα στον ήλιο και αναγνωρίζουν ορισμένα ισχυρά στοιχεία της φύσης. Οι Εβραίοι έχουν τον Ιεχωβά τους, οι Χριστιανοί τον Χριστό τους, οι Βουδιστές τον Βούδα τους, οι Μουσουλμάνοι τον Αλλάχ τους. Σε όλες τις περιπτώσεις η συμπεριφορά των ανθρώπων εξηγείται εν μέρει με όρους σεβασμού, σεβασμού, τιμής, υποτέλειας και υποταγής.

Θα ληφθούν υπόψη αρκετές γραφές για να καθοριστεί πώς ο Θεός έχει αποκαλυφθεί σε σχέση με την αποδεκτή λατρεία. Πρώτα θα διεξαχθεί μια ανασκόπηση της Παλαιάς Διαθήκης, ακολουθούμενη από την Καρδιά του Ανθρώπου και τέλος μια ανασκόπηση των αναφορών της Καινής Διαθήκης. Αυτή η μελέτη θα ολοκληρωθεί συνοψίζοντας, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, την έννοια της λατρείας όπως αναγνωρίζεται από τον Θεό.

Επιθεώρηση Παλαιάς Διαθήκης

Η κατανόηση των στοιχείων της λατρείας σε σχέση με την Παλαιά Διαθήκη θα αποκτηθεί μέσω μιας μελέτης πολλών εξέχων χαρακτήρων. Οι προσωπικότητες που θα εξεταστούν λεπτομερώς παρακάτω περιλαμβάνουν: Κάιν και Άβελ, Νώε, Άβραμ, Μωυσής και Ααρών, Δαβίδ, Εζεκία και Άννα.

Οι μοναδικές προσφορές του Κάιν και του Άβελ υποδηλώνουν έντονα πράξεις λατρείας, παρόλο που ο Κάιν έμαθε ότι ο Κύριος δεν είχε υπόψη του το δώρο του. Η προσφορά του Άβελ έγινε δεκτή. Η προσφορά του Κάιν απορρίφθηκε. Από την αφήγηση της Γένεσης, ο αναγνώστης αφήνεται να αναλογιστεί εάν τα συστατικά ήταν μη εξουσιοδοτημένα ή εάν κάτι άλλο, όπως η στάση ή ο προσωπικός χαρακτήρας του Κάιν εμπόδισε το δώρο του να γίνει αποδεκτό (Γένεση 4:3-7). Ο Απόστολος Παύλος σχολίασε αυτό το γεγονός στους Εβραίους 11 όπου δήλωσε ότι λόγω πίστης η θυσία του Άβελ ήταν καλύτερη από του Κάιν.

Σχετικά με τον Νώε, η Γένεση 6-10 αναφέρει ότι βρήκε εύνοια στα μάτια του Κυρίου και ότι ήταν υπάκουος σε όλα όσα διέταξε ο Κύριος. Φεύγοντας από την κιβωτό ο Νώε έχτισε ένα θυσιαστήριο στον Θεό και Του

¹ Ο συγγραφέας του An Analysis of Biblical Worship - Old Testament Review επιθυμεί να παραμείνει αγνώστων στοιχείων.

πρόσφερε ολοκαυτώματα στο θυσιαστήριο. Ο συγγραφέας της Γένεσης λέει ότι ο Κύριος αισθάνθηκε αυτές τις προσφορές με ευνοϊκό τρόπο και ως αποτέλεσμα δημιούργησε τη διαθήκη του ουράνιου τόξου.

Ο Άβραμ πρόσφερε επίσης ολοκαυτώματα στον Κύριο. Η προσφορά του γιου του Ισαάκ στη Γένεση 22 ήταν κάτι ξεχωριστό. Ο Άβραμ έλαβε συγκεκριμένες οδηγίες και τις υπάκουσε. Σημασία για εμάς, ωστόσο, είναι ότι ο Άβραμ όρισε τις ενέργειές του στον Ισαάκ ως λατρεία.

Πριν προχωρήσετε περαιτέρω, σημειώστε ότι στα παραδείγματα που αναφέρθηκαν παραπάνω, η λατρεία περιείχε τα στοιχεία της υπακοής, της παρουσίας των προσφορών, των ειδικών πράξεων τιμής και πίστης.

Μια ιστορία του εβραϊκού λαού και της μεγάλης φυγής του από τη γη της Αιγύπτου υπό την ηγεσία του Μωυσή και του Ααρών βρίσκεται στο βιβλίο της Εξόδου. Ο αναγνώστης εισάγεται στην εορτή των Αζύμων και στην εκδήλωση του Πάσχα. Ο Μωυσής δίδαξε τον λαό: «Και θα τηρείτε αυτό το γεγονός ως διάταγμα για εσάς και τα παιδιά σας για πάντα». Στα χρόνια που ακολούθησαν, η ιεροτελεστία του Πάσχα επρόκειτο να εξηγηθεί ως «θυσία του Πάσχα» στον Κύριο, η οποία αναφέρεται στην αρχική θυσία του Πάσχα: «Και ο λαός προσκύνησε» (Εξ. 12:27).

Ο Μωυσής έλαβε από τον Κύριο μια σειρά από εντολές που επρόκειτο να χρησιμεύσουν ως βάση για τον εβραϊκό αστικό και θρησκευτικό νόμο. Στις περίφημες Δέκα Εντολές περιλαμβάνονταν η ακόλουθη: «Μη λατρεύετε άλλους Θεούς» (Εξοδος 20). Αυτή η εντολή αντανάκλασε την έντονη ζηλοτυπία του Κυρίου για την προσοχή, τη δουλειά και τον φόρο τιμής που δόθηκε σε θεούς και είδωλα οποιασδήποτε ομοιότητας. Το συμπέρασμα εδώ είναι ότι ο Κύριος ταύτιζε τη δουλειά και την αφοσίωση με τη λατρεία. Αυτό το συμπέρασμα ενισχύεται περαιτέρω στα γεγονότα της Έξοδος 32:8 όπου σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου: «Έφτιαξαν για τον εαυτό τους ένα λιωμένο μοσχάρι και το προσκύνησαν και του έκαναν θυσίες και είπαν (δήλωσαν), αυτός είναι ο θεός σου, Ω Ισραήλ, που σε μεγάλωσε από τη γη της Αιγύπτου».

Στην Έξοδο 34 ο Μωυσής βρίσκεται να κοινωνεί με τον Κύριο και να «σκύβει χαμηλά προς τη γη προσκυνώντας». Σε αυτήν την περίπτωση, η λατρεία περιλάμβανε μια προσευχή προς τον Κύριο εκ μέρους του ισραηλιτικού έθνους σε συνδυασμό με μια αίσθηση ταπεινότητας. Η Έξοδος 34 περιέχει επίσης το Νόμο της διαθήκης, η τήρηση της οποίας περιλάμβανε τη λατρεία.

Άλλες πτυχές της λατρείας δίνονται στην Έξοδος 35:21. Οι άνθρωποι είχαν εντολή να συνεισφέρουν δώρα και κόπους για την οικοδόμηση ενός ιερού. «Και όποιος τον συγκινούσε η καρδιά του και όποιος τον συγκινούσε το πνεύμα ήρθε και έφερε τη συνεισφορά του Κυρίου για το έργο της σκηνής της συνάντησης και για όλη την υπηρεσία της και για τα άγια ενδύματα». Η έμφαση εδώ δίνεται στην πνευματική συμμετοχή και στην δεκτική καρδιά.

Σε όλη τη σταδιοδρομία του Μωυσή παρότρυνε τον λαό του να υπακούει στους νόμους, τα καταστατικά, τις εντολές και τις διαταγές του Κυρίου. Η υπακοή, μαζί με την προσευχή, την υπηρεσία, την αφοσίωση, την αποδεδειγμένη υποταγή, τις προσφορές, τις τελετουργικές δραστηριότητες και τις αναστατωμένες καρδιές και πνεύματα μπορούν να εντοπιστούν στο βασιλείο της λατρείας. Οι παραπάνω αναφορές απεικονίζουν επιπλέον αυτά τα στοιχεία λατρείας τόσο με επίσημο όσο και με άτυπο τρόπο. Στην περίληψή του που καταγράφεται στο Δευτερονόμιο 30 ο Μωυσής παρουσιάζει μια πολύ σχετική αντίθεση με τη λατρεία. Ζωή με ευλογίες ή θάνατος με κατάρεις. Με άλλα λόγια, η λατρεία απεικονιζόταν ως συνεχής και εστιασμένη σε έναν τρόπο ζωής.

Άλλα παραδείγματα λατρείας υπάρχουν σε αφθονία στην Παλαιά Διαθήκη. Αρκεί κανείς να λάβει υπόψη του τα λόγια του Δαβίδ, του Σολομώντα, του Δανιήλ και πολλών άλλων για να δει αυτό το γεγονός. Μόνο μερικές ακόμη γραφές της Παλαιάς Διαθήκης θα παρατεθούν στην προσπάθειά μας να αποκτήσουμε εικόνα για την ιστορία γύρω από τη λατρεία της Παλαιάς Διαθήκης.

Στον Ψαλμό 2:11 ο Δαβίδ έδωσε εντολή στους ανθρώπους να λατρεύουν με ευλάβεια, να χαίρονται με τρόμο. Σε μια προσευχή που καταγράφεται στον Ψαλμό 86, ο Δαβίδ λέει ότι το να δοξάζεις το όνομα του Θεού σημαίνει λατρεία. Ο Δαβίδ προέτρεψε τον λαό να αινεί τον Κύριο στον Ψαλμό 95: «Ελάτε, ας ψάλλουμε από χαρά στον Κύριο· ... Ας προσέλθουμε μπροστά στην παρουσία Του με ευχαριστία· Ας φωνάξουμε με χαρά σε Αυτόν με ψαλμούς... Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και Ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο τον Δημιουργό μας».

Πολλοί από τους βασιλιάδες του Ισραήλ μετά τον Δαβίδ και τον Σολομώντα δεν έπραξαν σωστά στα μάτια του Κυρίου. Αγνόησαν το βιβλίο του νόμου του Κυρίου που δόθηκε από τον Μωυσή. Υπήρχαν, ωστόσο, δύο βασιλιάδες που προσπάθησαν να αποκαταστήσουν τους δρόμους του Κυρίου. Κατέστρεψαν τα είδωλα που βρίσκονταν στα ψηλά μέρη και δίδαξαν τους ανθρώπους να αφιερώνονται ενώπιον του Κυρίου. Ο Βασιλιάς Εζεκίας και ο Βασιλιάς Ιωσίας ξεχωρίζουν στην αφιέρωσή τους στον Θεό και στην ανανέωση της κατάλληλης λατρείας, ειδικά σε σχέση με τη λατρεία του Πάσχα. Το Β' Χρονικών 29 περιγράφει τις δραστηριότητες του Βασιλιά Εζεκία σε σχέση με την αποκατάσταση του διατάγματος του Πάσχα. Σε αυτήν την περίπτωση, η λατρεία του Πάσχα περιλάμβανε: ολοκαυτώματα, τραγούδια συνοδευόμενα με σάλπιγγες (δηλαδή με τα όργανα του Δαβίδ), τραγούδια χορωδίας ενώ λατρευόταν η σύναξη, επιδείξεις ταπεινοφροσύνης - προσκύνηση, και τραγούδια επαίνου και χαράς. Οι εμπειρίες του Βασιλιά Ιωσία βρίσκονται στα 2 Χρονικά 34 και 35. Το εδάφιο 31 του κεφαλαίου 34 καταγράφει τη διαθήκη που έκανε ο Βασιλιάς Ιωσίας με τον Κύριο: «Να τηρείς τις εντολές και τις μαρτυρίες του και τα διατάγματά του με όλη του την καρδιά και με όλη του την ψυχή.»

Το Κεφάλαιο 1 του 1ου Σαμουήλ περιγράφει μια συγκινητική ιστορία για τη Χάνα. Η μήτρα της είχε κλείσει, και παρακάλεσε τον Κύριο να κοιτάξει τη θλίψη της και να τη θυμηθεί. Η λατρεία της Άννας αποτελούνταν από θυσία, έντονη προσευχή και τάμα. Είπε: «Έχυσα την ψυχή μου στον Κύριο» (Α' Σαμουήλ 1:15). Η Βίβλος λέει ότι ο Κύριος τη θυμήθηκε και εκείνη θυμήθηκε τον όρκο της να δώσει το παιδί (Σαμουήλ) στον Κύριο.

Τώρα σε όλα τα παραπάνω παραδείγματα αποκαλύπτονται ορισμένα χαρακτηριστικά και αποτελούν ένα πλαίσιο λατρείας προς τον Κύριο εντός των ορίων της Παλαιάς Διαθήκης.

Συνοψίζοντας, παρατηρούνται τα ακόλουθα στοιχεία:

- Υπακοή (σε συγκεκριμένες αλλά και γενικές εντολές)
- Παρουσίαση προσφορών
- Ειδικές πράξεις τιμής
- Επικοινωνία (άμεσα και μέσω προσευχής)
- Τελετουργικό (συγκεκριμένο παράδειγμα που αναφέρθηκε ήταν το μνημείο του Πάσχα)
- Δουλειά και αφοσίωση
- Συνεισφορές (δώρα και εργασία)
- Πνευματική εμπλοκή
- Ευλάβεια
- Δόξα του ονόματος του Θεού
- Τραγούδια συνοδευόμενα με τρομπέτες
- Τραγούδια χορωδίας, τραγούδια επαίνου και χαράς
- Ταπεινότητα
- Όρκους

Αυτά τα στοιχεία διαμορφώθηκαν τόσο σε τυπικές όσο και σε ανεπίσημες πτυχές και προσδιορίστηκαν ως λατρεία. Οι επίσημες μερίδες βρέθηκαν σε τελετουργικές δραστηριότητες που διέταξε ο Κύριος, όπως η προσφορά ολοκαυτωμάτων στους βωμούς και η τήρηση των κανονισμών που περιβάλλουν την πρώτη διαθήκη. Ο Παύλος σχολιάζει στους Εβραίους 9:1 τις τυπικότητες της πρώτης διαθήκης: «η πρώτη διαθήκη είχε κανόνες θείας λατρείας και το επίγειο αγιαστήριο» και στο εδάφιο 9 «σύμφωνα με τα οποία προσφέρονται

και δώρα και θυσίες που δεν μπορούν να κάνουν τον λάτρη τέλειο. συνείδηση." Το άτυπο μέρος αντικατοπτρίστηκε στη συμμετοχή της καρδιάς στη διεξαγωγή μιας ζωής ευάρεστη στον Κύριο μπορείτε να ζήσετε, εσείς και οι απόγονοί σας, αγαπώντας τον Κύριο τον Θεό σας, υπακούοντας στη φωνή Του και μένοντας σταθερά σ' Αυτόν» (Δευτερονόμιο 30:19-20). Το να λατρεύεις σημαίνει να ζεις. αλλιώς είναι να πεθάνεις.

Η Καρδιά του Ανθρώπου

Τότε ο Θεός είπε: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο κατ' εικόνα μας, καθ' ομοίωσή μας, και ας κυβερνήσουν... όλη τη γη... Έτσι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα του, κατ' εικόνα Θεού τον δημιούργησε (Γένεση 1:26- 7 Ο Κύριος ο Θεός διαμόρφωσε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και εμφύσησε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και ο άνθρωπος έγινε ζωντανό ον (νεφές) [ψυχή – KJV & ASV] (Γένεση 2:7 NIV). .

Έτσι, το δημιούργημα του Θεού που ονομάστηκε άνθρωπος, Αδάμ, έγινε ζωντανό ον - δημιούργημα που έχει - συναίσθημα, επιθυμίες, συναισθήματα, νου, ψυχή και με ικανότητα να κυβερνά, να έχει κυριαρχία και να παίρνει αποφάσεις.

Ο Θεός αναφέρθηκε στον Δαβίδ ως άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά μου (Πράξεις 13:22).

Όταν ρωτήθηκαν από τους Φαρισαίους σχετικά με τη μεγαλύτερη εντολή, ο Ιησούς απάντησε: «Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά [lebab (OT) kardía (NT)] και με όλη σου την ψυχή [nephesh (OT)- psucheé (NT)] και με όλο σου το μυαλό» [με τη δύναμη ή τη δύναμη της διανοίας] {παρατίθεται από το Δευτερονόμιο 6:5} Και η δεύτερη είναι σαν αυτή: «Αγάπα τον πλησίον σου {Παρατίθεται από το Λευιτικό 19:18} Όλος ο Νόμος και οι Προφήτες εξαρτώνται από αυτές τις δύο εντολές» (Ματθαίος 22:37-40).

Ο Παύλος όταν αναφερόταν στο κήρυγμα δήλωσε «Αλλά δεν υπάκουσαν όλοι στο ευαγγέλιο. Διότι ο Ησαΐας λέει: «Κύριε, ποιος πίστεψε στην αναφορά μας;» Τότε λοιπόν η πίστη έρχεται από την ακοή και η ακοή από τον λόγο του Θεού. Αλλά λέω, δεν έχουν ακούσει; Ναι, πράγματι: «Ο ήχος τους ανέβηκε σε όλη τη γη, και τα λόγια τους στα πέρατα του κόσμου»» (Ρωμαίους 10:16-18).

Σε ένα δεδομένου ότι η ακρόαση θα μπορούσε να περιλαμβάνει την ανάγνωση, σε αυτή την πληροφορία μεταβιβάζεται από τον συγγραφέα στον αναγνώστη, το ίδιο σαν να λέγεται. Επομένως, η ακοή περιλαμβάνει τη λήψη πληροφοριών είτε ακουστικά είτε οπτικά. Αλλά η πίστη περιλαμβάνει περισσότερα από την ακρόαση ή την ανάγνωση, όπως φαίνεται παραπάνω. Επομένως, η πίστη στην πίστη και την ακοή απαιτεί περισσότερα από την απόκτηση γνώσης και κατανόησης. Στην πραγματικότητα, για να δημιουργηθεί μια πιστή πίστη πρέπει να συμβεί κάτι στην καρδιά κάποιου (όχι στη φυσική αντλία αίματος) που προκαλεί κάποιο είδος δράσης. «Πράγματι, όταν οι Εθνικοί, που δεν έχουν νόμο, κάνουν από τη φύση τους πράγματα που απαιτεί ο νόμος, ίσως δικαιοσύνη, έλεος, ταπεινοφροσύνη και πίστη, είναι νόμος για τον εαυτό τους, παρόλο που δεν έχουν νόμο, αφού δείχνουν ότι οι απαιτήσεις του νόμου είναι γραμμένες στις καρδιές τους, η συνείδησή τους επίσης μαρτυρεί, και οι σκέψεις τους τώρα κατηγορούν, τώρα μάλιστα τους υπερασπίζονται» (Ρωμαίους 2:14-16).

Τι είναι λοιπόν η καρδιά του ανθρώπου; Είναι το μυαλό του, η διάνοια, η διαδικασία σκέψης, η έδρα του συναισθήματος, ο εσωτερικός εαυτός του, η συνείδηση, η ψυχή ή ο ανθρώπινος εγκέφαλος (ο κεντρικός επεξεργαστής του με τον μεγάλο εσωτερικό του αποθηκευτικό χώρο πιθανώς παρόμοιο με έναν υπολογιστή);

Από το New Bible Dictionary θα βρείτε την ακόλουθη περιγραφή και ορισμό της «καρδιάς». Στην Παλαιά Διαθήκη οι εβραϊκές λέξεις lēb και lēbāb χρησιμοποιούνται με διάφορες έννοιες.

έναΦυσική ή μεταφορική («μέση»· 29 φορές).

α.Προσωπικότητα, εσωτερική ζωή ή χαρακτήραςγενικά (257 φορές, π.χ. Εξ. 9:14· 1 Σα. 16:7· Γν. 20:5).

ντο.Συναισθηματικές καταστάσεις συνείδησης που βρέθηκανστο ευρύτερο φάσμα (166 φορές). μέθη (1Sa.25:36); χαρά ή λύπη (Κρ. 18:20· 1 Σα. 1:8). άγχος (1 Σα. 4:13). θάρρος και φόβος (Γεν. 42:28). αγάπη (2 Σα. 14:1).

ρε. Πνευματικές δραστηριότητες (204 φορές) προσοχή (Εξ. 7:23). στοχασμός (Dt. 7:17). μνήμη (Δτ. 4:9). κατανόηση (1 Βασιλέων 3:9). τεχνική ικανότητα (Εξ. 28:3) (τα δύο τελευταία = «μυαλό» στο rsv).

μι. Θέληση ή σκοπός (195 φορές· 1 Σα. 2:35), αυτή είναι μια από τις πιο χαρακτηριστικές χρήσεις του όρου. (H. Wheeler Robinson)

Στην Καινή Διαθήκη χρησιμοποιείται η ελληνική λέξη καρδιά. «Το κάνει (η καρδιά). να μην χάσει εντελώς τη φυσική του αναφορά, γιατί είναι φτιαγμένο από «σάρκα» (Β' Κορ. 3:3), αλλά είναι η έδρα της θέλησης (π.χ. Μκ. 3:5), της νόησης (π.χ. Μκ. 2. :6, 8), και του αισθήματος (π.χ. Λκ. 24:32). Αυτό σημαίνει ότι η «καρδιά» είναι ο πλησιέστερος από τους όρους του ΝΔ για να σημαίνει το συνολικό «άτομο» {ολόκληρος ο άνθρωπος – } (C. Ryder Smith).

«Οι Εβραίοι σκέφτονταν με όρους υποκειμενικής εμπειρίας και όχι αντικειμενικού, επιστημονικού παρατηρητή αποφυγή του σύγχρονου σφάλματος της υπερβολικής τμηματοποίησης. Ήταν ουσιαστικά το ολόκληρος ο άνθρωπος, με όλα τα χαρακτηριστικά του, σωματικά, διανοητικά και ψυχολογικά για τα οποία σκέφτηκε και μίλησε ο Εβραίος, και η καρδιά θεωρήθηκε ως το κυρίαρχο κέντρο για όλα αυτά. Είναι η καρδιά που κάνει έναν άνθρωπο, ή ένα θηρίο, αυτό που είναι, και κυβερνά όλες τις πράξεις του (Παρ. 4:23). Ο χαρακτήρας, η προσωπικότητα, η θέληση και το μυαλό είναι σύγχρονοι όροι που αντανακλούν όλα κάτι από την έννοια της «καρδιάς» στη βιβλική χρήση της.

«Ο Γιαχβέ γνωρίζει την καρδιά του καθενός και δεν ξεγελιέται από την εξωτερική εμφάνιση (1 Σα. 16:7), αλλά μια άξια προσευχή είναι, ωστόσο, να ερευνησει και να γνωρίσει την καρδιά (Ψαλμ. 139:23) και να κάνει είναι καθαρό (Ψαλμ. 51:10). Μια «νέα καρδιά» πρέπει να είναι ο στόχος των πονηρών (Εζκ. 18:31), και αυτό θα σημαίνει ότι ο νόμος του Θεού δεν πρέπει πλέον να γίνεται απλώς εξωτερικός αλλά «γραμμένος στην καρδιά» και να την κάνει καθαρή (Ιεζ. 31: 33).

«Έτσι, η καρδιά, η πηγή όλων των επιθυμιών, πρέπει να φυλάσσεται (Παρ. 4:23), και ο δάσκαλος στοχεύει να κερδίσει την καρδιά του μαθητή του με τον σωστό τρόπο (Παρ. 23:26).

«Οι καθαροί στην καρδιά είναι εκείνοι που θα δουν τον Θεό (Ματθ. 5:8), και είναι μέσω της κατοικίας του Χριστού στην καρδιά με πίστη που οι άγιοι μπορούν να κατανοήσουν το αγάπη του Θεού (Εφεσ. 3:17)» (New Bible Dictionary, Inter-Varsity Press, Tyndale House Publishers, Inc.).

Ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι το κέντρο ελέγχου για κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Όλες οι λειτουργίες του όταν ληφθούν μαζί συνθέτουν ολόκληρο τον άνθρωπο, το πρόσωπο, δηλαδή:

- a. Το φυσικό τμήμα που επεξεργάζεται όλα τα δεδομένα και τις πληροφορίες που σχετίζονται με τη ζωτική σωματική λειτουργία.
- b. Το νοητικό μέρος φαίνεται να είναι εκείνο το τμήμα του εγκεφάλου που λαμβάνει γεγονότα και άλλες εξωτερικές πληροφορίες για επεξεργασία, ανάλυση, ταξινόμηση, σύγκριση, αποθήκευση και ανάκτηση που απαιτούνται για τη λήψη αποφάσεων και θα μπορούσε να αναφέρεται ως πνευματικό τμήμα.
- c. Το συναισθηματικό και πνευματικό τμήμα αναφέρεται συχνά ως η καρδιά, ο εσωτερικός άνθρωπος ή η έδρα του συναισθήματος. Εδώ βρίσκει κανείς αγάπη, μίσος, φόβο, θάρρος, εμπιστοσύνη, ακεραιότητα, συνείδηση, χαρακτήρα και συναισθήματα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η συνείδησή του μπορεί να εκπαιδευτεί ώστε να αποδέχεται διάφορα ηθικά πρότυπα, ο χαρακτήρας του μπορεί να γίνει καλός ή κακός και τα συναισθήματά του μπορούν να βασίζονται σε γνώμη ή πεποίθηση και όχι σε γνώσεις και γεγονότα.

συμπέρασμα

Η καρδιά είναι εκείνο το μέρος του ανθρώπου που δημιουργήθηκε καθ' ομοίωσιν του Θεού και μπορεί να μην είναι απαραίτητως φυσικό. Ο άνθρωπος μπορεί να εκπαιδεύσει την καρδιά του για καλό ή για κακό. Είναι στην καρδιά κάποιου ότι ο άνθρωπος πρέπει να λατρεύει. Ο Ιησούς δήλωσε στο Λουκά 17:20-21».

Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με την προσεκτική σας παρατήρηση, ούτε οι άνθρωποι θα πουν: «Εδώ είναι» ή «Εκεί είναι», επειδή η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας».

Η λατρεία του ανθρώπου πρέπει να είναι γνήσια και αληθινή. στο πνεύμα και στην αλήθεια και με συναισθήματα και συγκίνηση. Οποιαδήποτε δραστηριότητα που γίνεται απλώς «για να υπακούσει» σε μια εντολή ή για να «εκπληρώσει» κάποια αντιληπτή απαίτηση φαίνεται να είναι μια τελετουργική πρακτική σε μια προσπάθεια να κερδίσει κανείς τη σωτηρία του. Ανατρέξτε στα Παραρτήματα 1 και 2 στο Βιβλίο των Παραρτημάτων για αναφορές στην καρδιά. [Η Καρδιά του Ανθρώπου δεν αποτελεί μέρος της Ανάλυσης της Βιβλικής Λατρείας.]

Αναθεώρηση Καινής Διαθήκης⁶

Υπάρχουν πολλά εδάφια της Καινής Διαθήκης που αναφέρονται άμεσα σε κάποια πτυχή της λατρείας. Αυτά θα εξεταστούν αρχικά για τον προσδιορισμό στοιχείων ή χαρακτηριστικών που καθορίζουν αναγκαστικά τη λατρεία. Τα περισσότερα από αυτά τα χαρακτηριστικά θα έχουν θετικό χαρακτήρα, αλλά μερικά θα προέρχονται από αρνητική κριτική σε διάφορα σενάρια. Μελετώνται αρκετά παραδείγματα αρνητικής λατρείας. Τέλος, πρέπει να προσδιορίσουμε ποιες δομές λατρείας, αν υπάρχουν, είναι εμφανείς από τη Γραφή.

Στοιχεία Λατρείας της Καινής Διαθήκης

Η ανασκόπηση της λατρείας μας στο πλαίσιο των γραφών της Παλαιάς Διαθήκης αποκάλυψε πολλά στοιχεία. Εφόσον η χριστιανική θρησκεία είναι εκπλήρωση της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης και δεδομένου ότι οι γραφές της Παλαιάς Διαθήκης δόθηκαν για σκοπούς διδασκαλίας, για εκπαίδευση στη δικαιοσύνη, ως παραδείγματα για εμάς (Α' Κορινθίους 10 και Β' Τιμόθεο 3:16), θα πρέπει να προσδοκούμε κάποια Νέα Διαθήκη πλεονασμός στον χαρακτηρισμό της λατρείας. Από την άλλη πλευρά, οι Εβραίοι αναγνώρισαν ότι η χριστιανική λατρεία ήταν διαφορετική από αυτή που υπάρχει στο Νόμο και στις παραδόσεις τους «Αυτός ο άνθρωπος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό αντίθετα με τον Νόμο» (Πράξεις 13:18).

Ως παράδειγμα, διαπιστώσαμε ότι η υπηρεσία σε κάτι ή σε μια προσωπικότητα αποτελούσε λατρεία από την άποψη της Παλαιάς Διαθήκης, είτε προς είδωλα είτε προς τον Κύριο. Αυτό το χαρακτηριστικό μεταφέρεται επίσης στις διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Ο Χριστός έδωσε μεγάλη έμφαση στην σωστά κατευθυνόμενη υπηρεσία όπως στο Ματθαίος 4:10. Δηλαδή, επιπλήττοντας τον Σατανά, ο Χριστός παρέθεσε το Δευτερονόμιο 6:13 — «Θα λατρεύετε τον Κύριο τον Θεό σας και θα τον λατρεύετε μόνο». Ο Παύλος αναφέρει την υπηρεσία σε πολλά μέρη, όπως στο εδάφιο Ρωμαίους 12:11 — "Μη υστερώντας σε επιμέλεια, ένθερμος στο πνεύμα, υπηρετήση του Κυρίου. Η υπηρεσία συνιστά λατρεία αλλά όχι αποκλειστικά. Επιπλέον, η υπηρεσία μας μπορεί να είναι εσφαλμένη και, ως εκ τούτου, να μην είναι ευνοϊκή στον Κύριο.

Εάν η υπηρεσία πρέπει να κατευθύνεται σωστά, τότε η υπακοή σε συγκεκριμένες και γενικές εντολές πρέπει να είναι πολύ βασική για τη λατρεία. Ο Χριστός βίωσε τα εξής: «Αν και ήταν Υιός, έμαθε την υπακοή από τα όσα υπέφερε» (Εβραίους 5,8). Στο εδάφιο Κολοσσαείς 1:10 ο Παύλος μιλά για την ανάγκη «να Τον ευχαριστούμε από κάθε άποψη». Η αποδεδειγμένη ταπεινοφροσύνη είναι ένα επιθυμητό χαρακτηριστικό λατρείας που βρίσκεται επίσης στην Καινή Διαθήκη, όπως στο 1 Κορινθίους 14:25 — «θα πέσει με τα μούτρα και θα προσκυνήσει τον Θεό». Αυτό το απόσπασμα αναφέρεται σε έναν νέο πιστό που έχει καταδικαστεί και που αισθάνεται την ανάγκη για ευλάβεια και δέος.

Ωστόσο, ο Χριστός εισήγαγε μια νέα έμφαση στη λατρεία στην ομιλία του στη Σαμαρείτισσα, Ιωάννης 4:20στ. Αμφισβήτησε την παράδοση δηλώνοντας ότι ούτε "αυτό το βουνό" (Οι Σαμαρείτες διεκδικούσαν την ίδια κληρονομιά με τους Εβραίους. Το βουνό λατρείας τους πιθανώς ήταν το όρος Γεριζίμ που αναφέρεται στο Δευτερονόμιο 11:29) ούτε η Ιερουσαλήμ (όπου συγκεντρώθηκαν οι Εβραίοι) είναι το προτιμώμενο μέρος λατρείας. Αντίθετα, η ώρα "τώρα είναι, όταν οι αληθινοί λάτρεις θα λατρεύουν τον Πατέρα εν Πνεύματι και με

⁶Ο συγγραφέας του An Analysis of Biblical Worship - New Testament Review επιθυμεί να παραμείνει αγνώστων στοιχείων.

αλήθεια· για τέτοιους ανθρώπους, ο Πατέρας επιδιώκει να είναι οι λάτρες Του. Ο Θεός είναι Πνεύμα και όσοι Τον λατρεύουν πρέπει να λατρεύουν εν Πνεύματι και αλήθεια." Πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει εδώ για να έχουμε αποτελεσματική λατρεία. Χωρίς αμφιβολία, η έμφαση δίνεται στο πνευματικό παρά στο φυσικό, δηλαδή στον τόπο λατρείας. Η αληθινή λατρεία είναι γνήσια, πιστή, με ειλικρίνεια — συμβατή με αυτό που είναι επιθυμητό ή ευχάριστο. Η πνευματική λατρεία περιλαμβάνει την καρδιά και την ψυχή, αυτό το εσωτερικό μέρος του ανθρώπου φτιαγμένο κατ' εικόνα Θεού. Αυτή η έννοια αντιπροσωπεύει μια σημαντική αλλαγή στην πολιτική. Ο Παύλος δίδαξε την Εκκλησία της Κολοσσίας ότι ο Χριστός κάρφωσε τον Παλαιό Νόμο στον Σταυρό.

Μια άλλη αναφορά σε αυτή τη γραμμή είναι το εδάφιο Φιλιπησίους 3:3. Ο Παύλος λέει ότι οι Χριστιανοί λατρεύουν με το Πνεύμα του Θεού και δοξάζονται στον Χριστό Ιησού χωρίς να έχουν εμπιστοσύνη στις ανθρώπινες παραδόσεις.

Τώρα οι Χριστιανοί είναι σε θέση να μετρήσουν εάν οδηγούνται από το Πνεύμα του Κυρίου συγκρίνοντας τη συμπεριφορά τους με επιθυμητά χαρακτηριστικά που προσδιορίζονται από τη Γραφή. Ο Παύλος απαριθμεί μια ολόκληρη σειρά από πνευματικά χαρακτηριστικά στις επιστολές του προς τις εκκλησίες της Ρώμης (κεφάλαια 12 & 13), της Γαλατίας (κεφάλαιο 5), της Εφέσου (κεφάλαια 4-6) και των Κολοσσών (κεφάλαιο 3). Αυτά τα αποσπάσματα προχωρούν περισσότερο στο ότι παρουσιάζουν μια αντίθεση μεταξύ των χαρακτηριστικών της κατώτερης φύσης του ανθρώπου με εκείνα του πνευματικού ανθρώπου. Τα πρώτα προέρχονται από τον πόθο του ανθρώπου. τα τελευταία προέρχονται από την επιθυμία να περπατήσουμε με τον Θεό. Η αλληγορία που εισήγαγε ο Παύλος στη Γαλατική επιστολή απεικονίζει την εσωτερική σύγκρουση μέσα στον άνθρωπο. Ο ίδιος ο Παύλος βίωσε αυτή την εσωτερική σύγκρουση σύμφωνα με το προς Ρωμαίους 7.

Ο χριστιανικός χαρακτήρας περιγράφεται από αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή [σταθερότητα, αντοχή, επιμονή] καλοσύνη, καλοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια. Όλα αυτά επιτρέπουν σε κάποιον να λατρεύει στο Πνεύμα γιατί τιμούν τον Κύριό μας. Οι Χριστιανοί πρέπει να μιμούνται τον Θεό, να είναι συγχωρητικοί, τρυφεροί, να μιλούν λόγια οικοδόμησης και να έχουν αυτοπειθαρχία. Το εδάφιο Ρωμαίους 12:1 περιγράφει λεπτομερώς το απόλυτο: «...προσφέρετε τα σώματά σας μια ζωντανή και άγια θυσία, αποδεκτή στον Θεό, η οποία είναι η πνευματική υπηρεσία λατρείας σας».

Ο Παύλος μιλούσε για πνευματική συμπεριφορά, το πνεύμα της λατρείας, σε αντίθεση με μια κοσμική συμπεριφορά. Δηλαδή, η πλειοψηφία του λαού παρουσίαζε έναν κανόνα που ήταν δυσμενής στα μάτια του Κυρίου. Οι Χριστιανοί πρέπει να έχουν διαφορετικό κανόνα. Πρέπει να διαχωρίζονται με ένα πνεύμα λατρείας προς τον Κύριο που είναι συνεχές και το οποίο περιλαμβάνει ιδιότητες τιμής, δουλείας, υπακοής, σεβασμού, ευλάβειας, ταπεινοφροσύνης, κ.λπ. ένα υψηλό επίπεδο, που επικοινωνεί όπως στο Εφεσίους 5:19 - 21 «μιλώντας ο ένας στον άλλο με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, τραγουδώντας και μελωδώντας με την καρδιά σας (στην καρδιά σας - NKJV) στον Κύριο. ευχαριστώντας πάντα για όλα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στον Θεό, ακόμη και στον Πατέρα. και να υποτάσσετε ο ένας στον άλλο με φόβο Χριστού».

Τα ακόλουθα δύο βασικά αποσπάσματα ενισχύουν αυτό το θέμα.

ένα. «Για να περπατάτε με τρόπο άξιο του Κυρίου, να Τον ευαρεστείτε από κάθε άποψη, καρποφορώντας σε κάθε καλό έργο και αυξάνοντας στη γνώση του Θεού» (Κολοσσαείς 1:10).

σι. «Ας κατοικεί μέσα σας πλούσιος ο λόγος του Χριστού, με όλη τη σοφία διδάσκοντας και νουθετεί ο ένας τον άλλον με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, τραγουδώντας με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό. τον Κύριο Ιησού, ευχαριστώντας δι' Αυτόν τον Θεό Πατέρα» (Κολοσσαείς 3:16-17).

Το κύριο σημείο εδώ είναι ότι πρέπει να έχουμε τον Θεό ενθρονισμένο στις καρδιές μας. πρέπει να καλλιεργήσουμε επιθυμητά χαρακτηριστικά προσωπικότητας όπως φαίνεται από τη Γραφή. Υπό αυτές τις συνθήκες, υπάρχει ένα περιβάλλον λατρείας. Η τιμή, η ευλάβεια, η υπακοή και η αγάπη θα αναγνωριστούν τόσο σιωπηρά όσο και ρητά.

Άλλη Λατρεία

Έγινε προσπάθεια να εντοπιστούν σωστά οι πτυχές της λατρείας που εστιάζουν την προσοχή στον Κύριό μας. Αυτή η λατρεία έχει αναφερθεί ως αληθινή και γνήσια, περιλαμβάνοντας τα επιθυμητά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην ιερή γραφή. Ωστόσο, η γραφή μιλά για μάταιη, αδαή, προσανατολισμένη στον διάβολο και τα είδωλα, προσανατολισμένη στους ανθρώπους, αγγελική και αισθητική (φύση) λατρεία. Οι μορφές τους θεωρούνται από τη γραφή ότι έχουν χαρακτηριστικά λατρείας. Αυτά τα γεγονότα λατρείας μιλούνται γενικά με αρνητικούς όρους και έρχονται σε αντίθεση με την αληθινή λατρεία. Τα ακόλουθα παραδείγματα δίνονται προς εξέταση.

Ανίδειη λατρεία

Η ομιλία του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα δεν καθόρισε μόνο την πνευματική πλευρά της αληθινής λατρείας, αλλά και το ζήτημα της λατρείας της άγνοιας. Στο Ιωάννη 4:27 ο Ιησούς δήλωσε στη γυναίκα ότι το Σαμαρειτικό έθνος λάτρευε εν άγνοια. Η σωτηρία προήλθε από τους Εβραίους, ωστόσο τα δύο έθνη απέφυγαν τις εθνικές συναναστροφές εν μέρει λόγω εθνοτικών προεκτάσεων.

Η κενή λατρεία των Σαμαρειτών, όπως προσδιορίστηκε από τον Χριστό, υπαινίσσεται πιθανώς την κατάσταση που βρίσκεται στο 2 Βασιλέων 17:27-41. Το εδάφιο 41 παρέχει μια περίληψη: «Επομένως, ενώ αυτά τα έθνη (Σαμαρείτες) φοβούνταν τον Κύριο, υπηρέτησαν επίσης τα είδωλά τους (τοποθετημένα στα σπίτια των βουνών) και τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους, όπως έκαναν οι πατέρες τους [παράδοση]. Παραδόξως, φοβούνταν τον Κύριο, ωστόσο λάτρευαν τα είδωλά τους. Εδώ περιλαμβάνονται τουλάχιστον δύο μαθήματα. Πρώτον, θα πρέπει να εξετάσουμε για την αλήθεια τις παραδόσεις που παραδίδονται από κάθε γενιά. Στην παραπάνω περίπτωση καλλιεργήθηκε η αδαή και ψεύτικη λατρεία για γενιές και γενιές. Δεύτερον, οι Σαμαρείτες, ως εθνική ομάδα ανθρώπων, ήταν απαράδεκτοι για τους Εβραίους. Αυτό το περιβάλλον φυλετικής έντασης και φραγμών ίσως εμπόδιζε τους Σαμαρείτες να έχουν αποδεκτή λατρεία. Πρέπει να είμαστε σε επιφυλακή από την υπερηφάνεια της φυλής, της κληρονομιάς, της κοινωνικής θέσης και της παράδοσης.

Μιλώντας στους άνδρες της Αθήνας (Πράξεις 17:22στ) ο Παύλος αναγνώρισε τη θρησκευτική τους κουλτούρα. Αλλά αναγνώρισε επίσης την άγνοια λατρεία τους - σε έναν άγνωστο Θεό». Ο Παύλος κάνει διάκριση μεταξύ της μορφής λατρείας τους (δηλαδή ενσωματώνοντας είδωλα, ναούς, εικόνες, τέχνη, ασήμι, πέτρα κ.λπ.) και την αληθινή λατρεία. Υποστηρίζει τα λόγια του Μωυσή, του Δαβίδ, του Σολομώντα και άλλων στις Πράξεις 17.27 – 28 «ότι πρέπει να αναζητήσουν τον Θεό, αν ίσως τον ψαχουλέψουν και να Τον βρουν, αν και δεν είναι μακριά από τον καθένα μας. γιατί μέσα σε Αυτόν ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε." Η λατρεία τους ήταν άγνοια λόγω του τρόπου με τον οποίο προσπαθούσαν να επικοινωνήσουν και να φτάσουν στον Κύριο. Ωστόσο, είχαν μια μορφή λατρείας επειδή οι ενέργειές τους περιελάμβαναν υπηρεσία, δώρα και αναδιοργάνωση. Σημειώστε ότι το παραπάνω απόσπασμα υπονοεί μια συνεχή σχέση με τον Θεό.

Λαός Λατρεία

Η λατρεία ήταν πολύ πιθανό να υπήρχε στην Εκκλησία της Κορίνθου. Στο 1 Κορινθίους 1:12 ο Παύλος συζητά τις διαιρέσεις της εκκλησίας σύμφωνα με τις γραμμές προσωπικότητας. "Ο καθένας σας λέει: "Είμαι του Παύλου" και "Εγώ του Απόλλωνα" και "Εγώ του Κηφά" και "Εγώ του Χριστού". Αυτές οι διαιρέσεις μπορεί να ήταν αποτέλεσμα μιας εκκλησίας που αποτελείται από εθνικές ομάδες. Η διακονία ήταν κυρίως στους Εθνικούς, ο Απόλλωνας στους Έλληνες και ο Πέτρος στους Εβραίους στην αληθινή λατρεία Το μάθημα για εμάς είναι απλώς το εξής: η πίστη μας πρέπει να βασίζεται στον Χριστό και όχι σε μια κυρίαρχη χριστιανική προσωπικότητα.

Αγγελολατρεία

Ο Παύλος αναφέρει τη λατρεία των αγγέλων στο εδάφιο Κολοσσαείς 2:18. Ο στίχος 8 σε αυτό το κεφάλαιο προτείνει επίσης συνθήκες λατρείας που διέπονται από τη φύση (αισθητική έλξη), από παραδόσεις, από φιλοσοφίες των ανθρώπων, κ.λπ. Να θυμάστε ότι οι Κολοσσές ήταν εκτεθειμένες στην επιρροή των Εβραίων, των Ελλήνων και της άλλης διανόησης.

Μάταιη Λατρεία

Το Ησαΐας 29:13 παρατίθεται από τον Χριστό (Ματθαίος 15:8-9) επιπλήττοντας τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς που ακύρωσαν τον λόγο του Θεού για χάρη της παράδοσης. Η απάντησή του ήταν: «Αυτός ο λαός με τιμά με τα χείλη του, αλλά η καρδιά του είναι μακριά από εμένα. Μάταια όμως με λατρεύουν, διδάσκοντας ως δόγματά τους τις εντολές των ανθρώπων». Ο Χριστός κατέταξε αυτούς τους ανθρώπους στους υποκριτές. Η μάταιη λατρεία μπορεί να συμβεί με την ενασχόληση με παραδοσιακές τελετουργίες χωρίς να γνωρίζει κανείς το κίνητρό του. μπορεί να προκύψει υπό τις περιστάσεις της διεξαγωγής συγκεκριμένων κινήσεων χωρίς τη συμμετοχή μιας δίκαιης καρδιάς. Αυτή η ιδέα απεικονίζεται από τον Παύλο στην 1 Κορινθίους 11 σχετικά με τη λήψη του δείπνου του Κυρίου.

Η μάταιη λατρεία είναι επίσης εμφανής στην επιστολή του Παύλου προς τη Γαλατική εκκλησία (κεφάλαιο 3). Αυτοί οι Χριστιανοί έλαβαν το πνεύμα ακούγοντας με πίστη, ωστόσο επέστρεψαν στο Νόμο και προσπάθησαν να δικαιωθούν με τα έργα του Νόμου. Αυτή η μάταιη λατρεία ήταν αποτέλεσμα ανεπαρκούς πίστης. δεν κατάφεραν να συνεχίσουν να μεγαλώνουν εν Χριστώ.

Λατρεία διαβόλου και ειδώλων

Αυτή η λατρεία αναφέρεται από τον Ιωάννη στην Αποκάλυψη 9:20. «Αλλά η υπόλοιπη ανθρωπότητα, που δεν σκοτώθηκε από αυτές τις πληγές, δεν μετανόησε για τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη λατρεύουν δαίμονες και είδωλα από χρυσό, ασήμι, ορείχαλκο, πέτρα και ξύλο, που δεν μπορούν να δουν ούτε να ακούσουν ούτε να περπατήσουν».

Επίκαιρη Μελέτη της Αγίας Γραφής -Ενημέρωση μαθητών

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

κατάσταση

Ταχυδρομικός

κώδικας

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Τηλέφωνο

Κατανοήστε το μήνυμα του μαθήματος και τις ερωτήσεις ή τα σχόλιά σας και στείλτε τα στον εκπαιδευτή που αναφέρεται παρακάτω.

Πληροφορίες εκπαιδευτή

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

κατάσταση

Ταχυδρομικός

κώδικας

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Τηλέφωνο

Εάν δεν υπάρχει εκπαιδευτής, στείλτε το στο BWP.Topical@gmail.com